Műsorgyűjtemény az alsó tagozatos iskolai adventi gyertyagyújtásokhoz

Forrás: https://verpeletamk.lapunk.hu/adventi-gyertyagyujtas-2012-1180568#google_vignette

Összeállította:

Német Mária szaktanácsadó Bajzek Zsoltné szaktanácsadó

Bevezető gondolatok

Az év legszebb ünnepköre az adventi, a karácsonyi ünnepkör.
Reményt ad, hisz a család menedék. Az iskola pedig a második otthonunk, ahol nagy családként éljük mindennapjainkat és ünnepnapjainkat.

Az advent, a várakozás, az egymásra figyelés, a mindennapok tempójának lassulása hozzásegíthet minket, hogy ha jól csináljuk, szívet melengető élményeket adhatunk kis tanítványainknak.
Igen jó eszköz a kezünkben egy-egy iskolai ünnepi műsor létrehozásának komoly folyamata.

Nem könnyű a tanítók dolga ilyentájt: adventi gyertyagyújtások, ünnepi műsorok, karácsonyi ajándékok, karitatív események szervezése, lebonyolítása, a félévzárás közeledte, saját családunk adta feladatok…és még sorolhatnám.

Ez a műsorgyűjtemény mindössze, egy szeletkéje annak az óriási repertoárnak, mellyel a tanítók kincsestára rendelkezik. Az volt a célunk az összeállítása során, hogy segítséget nyújtsunk kollégáinknak az ünnepi műsorok kiválasztásához és létrehozásához, hogy egyszerűbbé és időtakarékosabbá váljék a felkészülés fáradalmas és rendkívül munkaigényes folyamata, legalábbis a folyamat eleje.
Nyújtsunk segítő kezet egymásnak! :)

Kedves Kollégák!
A gyűjteményben megjelenő anyagok forrásai nem minden esetben visszakövethetők.

Tartalom

December - Karácsony hava 5

Jeles napok 5

Szent Borbála 5

Szent Miklós 5

Szeplőtelen fogantatás ünnepe 6

Szent Luca 6

Szállást keres a Szent Család ** 7

Műsorajánlások adventi gyertyagyújtásra 8

Advent vasárnapjaira 8

Advent II. vasárnapja 15

Adventi gyertyagyújtás 18

I. gyertyagyújtás 22

Advent 1. vasárnapja 23

Advent 1. vasárnapja 25

Advent 2. vasárnapja 26

Advent 3. vasárnapja 28

Advent 3. vasárnapja 30

Adventi vasárnap 32

Adventi vasárnap 35

Adventi vasárnap 37

Adventi vasárnap 41

ADVENT 44

Advent 2. vasárnapja 48

A 2. gyertya meggyújtása 50

A 3. gyertya meggyújtása 51

Advent 3. vasárnapja 52

4. Adventi vasárnap 54

Advent 1. vasárnapja 56

Advent 2. vasárnapja 58

Advent 3. vasárnapja 60

Advent 4. vasárnapja 62

Advent 1. vasárnapja 64

Advent 2.vasárnapja 65

Advent 3. vasárnapja 66

Advent 4. vasárnapja 67

Advent 1. vasárnapja 71
Advent 2. vasárnapja 73
Advent 2. gyertyagyújtás 74
Advent 3. vasárnapja 77
Advent 4.vasárnapja 79
Utószó 81
Műsor és zenei ajánlások 82

December - Karácsony hava

A karácsonyi ünnepkör az advent első napjával veszi kezdetét és vízkeresztig tart. Advent a karácsonyi előkészület négyhetes időszaka. Szent András napját követő vasárnap előestéjével kezdődik. Eredete az 5-6. századra nyúlik vissza, s eleinte heti három napos böjttel volt összekötve. XIV. Kelemen pápa az adventi szerdai és pénteki napokra rendelt böjtöt, a szombatra pedig a húsételektől való tartózkodást. A vallási előkészületet a böjtön kívül a hajnali misék, a roráték jelentették. Ezeket napfelkelte előtt tartotta az egyház. A régi nyelven angyali misének és aranyos misének is nevezték. *

Jeles napok

Szent Borbála

Szent Borbála Kisázsiában élt. A bányászok, a tüzérek, a várak védőszentje volt. A hajadon lányok pártfogójának tekintették. Jellemzőek erre a napra a női munkatilalmak. Nem szabad fonni, pl. a Muravidéken azért nem nyúlnak a rokkához, mert Borbála bedobná az ablakon az orsót, a fonál kóccá válna. Nem szabad varrni, mert bevarrnák a tyúkok fenekét. Söpörni sem szabad, mert elsöpörnék a szerencsét. Akárcsak az egész téli ünnepkörben, Borbála-napkor sem hoz szerencsét a házra a női látogató.

A fiúk Borbála napkor is jártak kotyolni. Mondókájukban keverednek a lucázó, a farsangköszöntő és a regölés szövegtöredékei, melynek végeztével a következő felkiáltással guggoltak le: „Így ülje meg kentek kotlósa a tojást!”

Borbálakor is csíráztattak búzát, amely karácsonyra kizöldülve a következő év termésére jósolt. Ezen a napon is szoktak gyümölcságat vízbe tenni: ha karácsonyra kizöldült a leány férjhez menetelére jósoljanak vele. *

Szent Miklós

Szent Miklós püspök a 4. században élt a kisázsiai Myra városában. Már a 4. században a nyugati és keleti egyház kedvelt szentje. A pékek, gabonakereskedők, révészek, vízimolnárok, diákok, eladólányok, polgárvárosok, polgárok patrónusaként tisztelték. Emlékét helynevek, templomok, személy- és családnevek őrzik. *

Szeplőtelen fogantatás ünnepe

A jó Isten a Szűzanyát választotta Jézus édesanyjának, aki mentve volt az eredendő bűntől. Istenfélő gyermek volt, és sokat segített az édesanyjának Szent Annának. Ő tanította a hit igazságaira és sokat imádkoztak együtt. A lourdesi jelenéskor a Szűzanya mondta Bernadettnek: „Én vagyok a szeplőtelen fogantatás." Ez volt a döntő bizonyíték a pápa számára, hogy a hittételt dogmává emelje. **

Szent Luca

Őskeresztény vértanú volt. A legenda szerint a szembetegségben, vakságban szenvedők és a varrónők patrónusa. Neve a latin lux, azaz fény szóból származik. A Gergely-féle naptárreform előtt az esztendő legrövidebb, egyben a téli napforduló kezdőnapja volt: „Szent Lucának híres napja, a napot rövidre szabja." Ezért ez a nap tele van tilalmakkal, jóslásokkal, amelyek az újév napjához kapcsolódó hiedelmekhez hasonlóan a következő esztendőre befolyással lehetnek.

Luca napját az egész magyar nyelvterületen gonoszjáró napnak tartották, ezért különösen a boszorkányok rontása ellen kellett védekezni. A boszorkányok felismerésére készült az úgynevezett lucaszék. Luca naptól karácsonyig kellett elkészíteni, innen az ismert közmondás: Lassan készül, mint a lucaszéke. A meghatározott számú és fajtájú fából készült széket a karácsonyi éjféli misére, a templomba vagy a keresztútra vitték. Szöget nem volt szabad beleverni, az ékeket bükkfából faragták. Az éjféli misén a lucaszékére állva lehetett csak meglátni, hogy kik a boszorkányok, mert pl. szarvakat viseltek a fejükön. Utána nyomban el kellett égetni.

Luca-napkor kezdik csíráztatni a lucabúzát, amely, ha karácsonyra kizöldül, a következő évben bő termés várható.

Ehhez a naphoz munkatilalom kapcsolódik. Országszerte úgy tartották, ha ezen a napon fonnának vagy varrnának, akkor ezzel bevarrnák a tyúkok fenekét és azok nem tudnak tojni.

<u>Lucázás, kotyolás</u>

A Nyugat- és Dél-Dunántúlon fiúgyermekek jártak lucázni, kotyolni. Házról, házra járva termékenységvarázsló énekeket, verseket mondtak. Többnyire hajnalban, kisebb csoportokban indultak. Egy-egy házba betérve engedélyt kértek: „Szabad-e kotyolni?" A háziasszonyoktól egy-egy marék aszalt gyümölcsöt, diót, almát kaptak jutalmul. *

Szállást keres a Szent Család **

Ez a szép szokás annak emlékére van, amikor Mária és József az összeírásra Betlehembe mentek. Ott szállást kerestek, de a gazdagok nem fogadták be őket. A családok összefognak és kilenc napon át mindig más családhoz viszik a Szent Család képét, hogy ők fogadják be mint a pásztorok.

Forrás:
** Tátrai Zsuzsanna- Karácsony Molnár Erika: Jeles napok, ünnepi szokások*
*** Az esztendő nevelő munkája keresztény szemmel a néphagyományok tükrében – Hazánk Könyvkiadó, Győr*

Forrás: https://www.magyarkurir.hu/hazai/szallast-keres-szent-csalad-igy-is-keszulhetunk-megvalto-szuletesere

Műsorajánlások adventi gyertyagyújtásra
Advent vasárnapjaira

Advent a megváltó eljövetelére való várakozást jelenti. A négy hetes "szent idő" a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. Ebben segít nekünk a négy adventi angyal, akik vasárnapokon látogatnak meg minket.

Azt mesélik, hogy advent idején négy angyal érkezik a Földre…

Az első, csak jár-kel az emberek között, de azok annyira „készülődnek” az ünnepekre, hogy sokszor észre sem veszik, ki van közöttük. Az angyal, azért száll le az égből, hogy megnyissa a lelkeket egymás felé. A második angyal aranyszálból szőtt kosarat tart a kezében. Ez a kosár nagyon törékeny, de az angyal türelmes és kitartó, embertől emberig haladva kutatja azt, amivel megtöltheti. Azt keresi, ami súlytalan, végtelen, nem kerül semmibe, mégis mindennél többet ér. Keresi a reményt, a hitet és a szeretet. Ezekből aztán az angyalok fényes csillagokat készítenek, hogy az emberek felemeljék a tekintetüket, és az égre nézve, szívüket boldogság töltse el. A harmadik angyal ünnepváró embereket keres, és ha talál, örömében megérinti őket egy fénysugárral. A fény ragyogni kezd az emberek szívében, lelkükbe békesség, a szemükbe csillogás költözik, a világ megtelik várakozással. A negyedik angyal, kezében lantot tart, és énekel a tiszta szívű embereknek. Sok apró angyal kíséri, együtt zengik a béke, a szeretet és a születés dalát. Énekükkel felébresztik a földben szunnyadó magvakat, daluktól nőni kezd a fény, így lesz majd új élet tavasszal a Földön.

Első angyal

Az égből leszáll egy égszínkék ruhájú angyal,
Hozzánk szól csengő, szép hanggal.
Figyelj szavára:
Ez már az első vasárnap,
Adventnek csendes havában.

Második angyal

Piros palástú angyal száll le most a Földre,
Aranyserlege: Nap sugaraiból szőve.
Tiszta szeretetet keres itt a Földön,
Felviszi az égbe, sok, jó, dolgos kéznek,
Csillagoknak lesz ez szép éjszakán fénye.

Harmadik angyal

Eljött az angyal, ki harmadik a sorban,
Hófehér köntösben indult el útra.
Fénysugarát jobbkezében tartja,
`Kit megérint vele, rögtön mosolyog az arca.

Negyedik angyal

Az égen száll a negyedik angyal,
Kezében szépen szóló lanttal.
Dalt énekel, melynek neve: Béke,
Meglibben halványlila ruhája,
Mintha, holdnak lenne szép uszálya.

Figyelj az angyalok égi dalára!

Mese a kék angyalról

Négy héttel ezelőtt meggyújtottam az első gyertyát és vártam a kisangyalok által megigért csodát, de, hiába, mert nem történt semmi. Aztán hirtelen kopogást hallottam az ablaküvegen, és amikor kicsit megijedve kikukucskáltam a függöny mögül megláttam egy picinyke cinegét és annak a hátán egy pöttömnyi kék ruhás kisangyalt, aki rémülten nézett rám. Ámulva néztem őket és nem akartam hinni a szememnek, de amikor rájöttem, hogy mit is szeretnének, akkor kinyitottam az ablakot, és huss, már a kandallópárkányon melegedett mind a kettő. Amikor végre felmelegedtek a kisangyal mesélni kezdett:

- *Tudod, nekem így Karácsony idején az a dolgom, hogy körbejárjam a földet és megkeressem azokat az embereket, gyerekeket, akik védelmezik, féltik, óvják és segítik az élőlényeket, (növényeket, állatokat, embereket) akik erre rászorulnak. Szürkületkor el is indultam és a magammal hozott sok-sok pihetollra fel is írtam a nevét azoknak, akikre rátaláltam. Sőt, még a szárnyaimmal meg is simogattam őket, amitől mindegyiküknek mosolyogni támadt kedve és nagyon, de nagyon boldogan indultam már éppen vissza a fellegek közé, amikor jöttek a rosszcsont szélgyerekek és a tarisznyámból ezer és ezerfelé fújták szét a tollakat.Mi lesz most velem? Hogyan kerülnek az angyalokhoz a nevek? Azok a nevek, akik segítenek a Földön azoknak, akiknek szükségük van rá? –*

nézett rám kétségbeesve a kis kék angyal. Törtem a fejem, törtem, de hiába. semmi, de semmi nem jutott az eszembe, amivel segíteni tudtam volna és akkor…. akkor hirtelen nagy szél kerekedett, de valami fura szél volt ez. Minden irányból fújt egyszerre és egyfelé fújt mindegyik. Ez aztán tényleg maga volt a csoda Az északi, déli, keleti és nyugati szél is maga elött görgetett egy-egy nagy fehér felhőt és pont az ablakom alá. Majd megfordultak és tovább süvítettek a négy égtáj felé. Amikor kimenten, hogy megnézzem, hogy, hogy a csodába is maradhattak a földön a felhők kiderült, hogy azok nem is felhők, hanem sok-sok ezer, tán millió pihetoll egy, egy névvel. Boldogan rohantam a még mindig pityergő kék kisangyalhoz:

- *Megvannak a neveid! Meghozták a rosszcsont szélúrfik szülei. Gyere gyorsan! Gyűjtsük a tarisznyádba!!*

A kisangyal kacagva kiszaladt. Összeszedte a tollakat. Felpattant a cinke hátára és elszálltában megsimogatott a szárnyával. Azóta valamiért minden percben nekem is mosolyognom kell.

Forrás https://www.scribd.com/document/645854639/Mese-a-kek-angyalrol

Mese a piros angyalról

Advent második vasárnapjának délutánján a Főtérre indultam a karácsonyi vásárba, de tettem egy kis kitérőt. Felsétáltam a hegyre a manók tisztásához, hogy elvigyem nekik a kötött, nemezelt kis sapkákat, sálakat, kabátokat, hogy ne fázzanak a télen. Ahogy közeledtem a rét felé szipogásra, hüppögésre kaptam fel a fejem. - Ki lehet az? Néztem erre, néztem arra és egyszer csak egy aprócska piros ruhás kisangyalt vettem észre, aki a földön ülve most már hangosan zokogott és csak úgy záporoztak a szeméből a gyémántosan ragyogó könnycseppek

- Miért sírsz? – hajoltam le hozzá és vettem fel a tenyerembe.

- Nézz körbe! Elbotlottam egy kőbe és darabokra tört az aranyserlegem. Az, az aranyserleg, melyet egy egész éven át, 365 napon keresztül kalapáltam, tekertem, csavartam a nap sugarából, melybe ezen az éjszakán az emberek szeretetét kellett volna összegyűjtenem. Ebből a sok-sok szeretetből a társaim fényt szőnének. A csillagok fényét. Mi lesz most? A serlegem ezer darabban. Nincs, amiben elvigyem a szeretetet az angyalokhoz. nem lesz fénye a csillagoknak. Sötét lesz az éjszaka. A gyerekek nem láthatják majd az Esthajnal csillagot, a nagy és Kismedvét, a Göncölszekeret, a Fiastyúkot… - és ismét csak sírva fakadt. Körbenéztem és a földön valóban megláttam a narancsos, pirosas cserép darabokat. Hogyan is segíthetnék? Eszembe jutottak a piros sapkás, kicsit rosszcsont, kicsit kópé, de jólelkű csenő manók, akik a közeli tisztáson laknak a galagonyabokor aljában.

- Ne sírj! – mondtam a piros ruhás kisangyalnak – Segítséget kérünk a manóktól és tudom, hogy segíteni fognak. A zsebemből előkaptam papírt és tollat és megírtam a levelet. Letettük a bokor aljában és vártunk és vártunk és vártunk, de hiába. Már nagyon fáztunk, dideregtünk és csak nem történt semmi. - Jaj, de meggondolatlan vagyok! Most jutott csak az eszembe, hogy a manók vigyáznak arra, hogyne lássa meg őket senki! Amig itt toporgunk nem történik semmi. Gyere gyorsan, bújj be a zsebembe és sétáljunk el az ösvényen! – mondtam a piciny angyalkának. Így is tettünk és képzeljétek, mire visszaértünk a galagonyabokorhoz az arany serleg egészben ott ragyogott a bokor aljában és hiába forgattam, nézegettem egy hajszálnyi repedést sem találtam rajta. A serleget visszaadtam kisgazdájának, aki ripsz, ropsz úgy eltűnt, mint a kámfor. Én meg a vásárba ballagva egész úton azon törtem a fejem, hogy vajon ezt hogy csinálták a manók. Nem jöttem rá, de az biztos, hogy megtörtént a második csoda is és az is biztos, hogy a piros angyal telerakta a serlegét szeretettel, mert ha este kinéztek az ablakon, akkor láthatjátok, ahogy az égen ragyognak a csillagok.

Mese a fehér kisangyalról

Harmadik vasárnap reggelén arra ébredtem, hogy térdig ér a hó és folyamatosan esett, szállingózott a hajnali napsütésben a sok-sok szikrázó hópehely. Magamra kaptam a kabátom, hátizsákba raktam a madaraknak és az erdei állatoknak szánt eleséget: magokat, almát, répát, karalábét és már indultam is az erdőbe, nehogy éhen maradjanak kis barátaink. Az erdőben nagy volt a csend, csak a talpam alatt ropogó hóhangját lehetett hallani, de aztán ismét csak szipogás, pityogás hangját hozta felém a szél.

- Már megint kivel és mi történhetett? – gondoltam magamban és elindultam a hang irányába.

- Rám ne lépj! – hallottam meg egy ijedt hangot. A lábam elé nézve – szinte láthatatlanul – egy fehér ruhás kisangyalt láttam meg, akinek a kezében egy fekete bot volt és azzal hadonászott.

- Te sírtál az előbb? – kérdeztem tőle

- Hát persze, hogy én! – ugrott dühösen talpra a csöppség. – nagyon dühös vagyok magamra, mert butaságot csináltam. Az égből megérkezvén egy fa tetejére huppantam és annyira szépséges volt a hótakaró, hogy arra gondoltam, mielőtt tovább mennék az emberek közé, hogy megérintsem őket a fénylő varázspálcámmal, hogy örömöt, szeretetet tudjanak adni egymásnak, előbb…. Előbb készítek egy hóangyalt. Te tudod, hogy hogy kell hóangyalt csinálni? Tudod, hogy az mekkora móka?

- Igen. Tudom, de már rég nem csináltam. Gyerekként sokszor és tényleg jókat kacagtam, amíg elkészült, de az miért baj, hogy te angyalt akartál rajzolni?

- Nem az a baj, hanem az, hogy nem tettem le a varázspálcám. Vizes lett a hótól, ahogy forogtam benne és kialudt a fénye és most egyszerűen olyan, mint egy bot. Nincs fénye és nincs varázs ereje. Mi lesz most az emberekkel és a szeretettel? – horgasztotta le a fejét a fehér kisangyal. A nagy csendben ágak recsegésére és hangos, rosszalló brummogásra kaptuk fel a fejünket és hirtelen ott termett mellettünk egy hatalmas barnamedve.

- Ebben a zajban, hangoskodásban még én sem tudok aludni. Ti csaptok ekkora lármát? – nézett ránk mérgesen és szimatolva járt körbe, körbe minket.

- Igen. Mi voltunk. – válaszoltam megszeppenve. A kisangyal, meg úgy eltűnt a hátizsákomba, hogy a feje búbja sem látszott ki belőle. – Nem akartuk megzavarni az

álmodban, de a kisangyal, aki itt reszket a zsákomba bajba jutott és segíteni kellene rajta, de nem tudom, hogy hogyan. A medve lehuppant a hóba és csak ennyit mondott:

- Mesélj! – és én meséltem. Elmondtam, hogy hogyan is járt a szeleburdi kisangyal. (Közben már ő maga is kimerészkedett a zsákból.) A történet végén a bozontos ismét csak annyit mondott:

- Pattanjatok a hátamra! – így is tettünk. Medveháton lovagolva cammogtunk az erdő legsűrűbb, legeldugottabb rejtekébe egy barlangig, melyben egy hatalmas kandallóban ropogott a tűz.

- Tedd a kandalló elé a pálcád – szólt a kisangyalnak a mackó és abban a pillanatban már mély álomba is merült. Ahogy száradt a pálca egyre erősebb és erősebb fénnyel kezdett el ragyogni. Amikor a fény már az egész barlangot bevilágította a fehér kisangyal felkapta. Megérintett vele és engem melegség járt át. Odarepült a bozontoshoz és őt is megsimogatta a pálcájával, majd mosolyogva kirepült a barlang száján. Én meg elindultam haza felé. Egy tisztáshoz érve körülnéztem és … és hóangyalt készítettem. Felnőttként is ugyanolyan jó móka, mint gyerekként. Este a harmadik gyertyát is meggyújtva arra gondoltam, hogy a harmadik csoda is megtörtént ezekben a karácsonyváró napokban.

Mese a lila angyalról

Advent negyedik vasárnapján egész nap figyeltem, füleltem, hiszen tudtam, hogy meg kell, érkezzen a negyedik, a lila ruhás kisangyal és az előző hetek tapasztalatai alapján már arra is felkészültem, hogy valamilyen galibából kell majd kihúznom, de nem történt semmi. Eltelt a nap. Eljött az este. Nem történt semmi. Meggyújtottam a négy gyertyát. Nem történt semmi. Csalódottan lefekvéshez készülődtem, amikor a kert felől halk zenére és énekre lettem figyelmes. Óvatosan elhúztam a függönyt és megláttam a lilaruhás kisangyalt. Lantot pengetve, énekelgetve lépegetett növénytől, növényig. Körbejárta, táncolta az almafát, az orgona, rózsa és aranyvessző bokrokat. Talpával megsimogatott minden fűszálat és még a veteményesben lévő növényekről sem felejtkezett meg. Az első gondolatom az volt, hogy kiszaladok hozzá, hogy jobban halljam varázslatos zenéjét, hangját, közelebbről lássam libegős táncát, de aztán mégsem tettem. Nem akartam megzavarni, összezavarni, hiszen, mint tudjuk, fontos, hogy egy növényről se felejtkezzen el, hiszen játéka melengeti télen a magokat, növényeket, hogy tavasszal újra kizöldüljenek, virágozzanak. Ágyba bújtam és a lilaruhás kisangyal énekére elaludtam. Álmomban a tavaszi kertemben sétáltam, ahol rózsaillat vett körül és zöldben pompázott az egész kert. Virágzott az alma és cseresznyefa és mindenütt színes virágok nyíltak a szivárvány minden színében. Álmomban a negyedik angyal varázslata is sikerült. Ahhoz, hogy megtudjam igaziból is így lesz-e tavaszig várnom kell, de hiszem, hogy sikerült neki. Ezzel vége is a 4 adventi angyal történetének. Hogy mi az igaz belőle és mi az, amit csak álmodhattam azt döntse el mindenki maga!

Itt a vége, fuss el véle, kerek erdő közepébe!

Szépségesen szép, békés Karácsonyt mindenkinek!

Megtölteni a termet

Volt egyszer egy messzi-messzi ország, s abban a messzi-messzi országban, egy pompás palotában élt egy nagy, nemes, gazdag király. Mivel élete a végéhez közeledett, el kellett döntenie, hogy a három fia közül melyiknek adja az országát: ki lenne a legbölcsebb, legjobb királya ennek a csodás, javakban bővelkedő országnak. Maga elé hívatta hát őket és így szólt:

– Kedves fiaim, mivel mindhármatokat egyformán szeretlek, egy próba elé állítalak benneteket. Ez majd segít eldönteni, hogy melyikőtök kormányozza halálom után az országot. A feladat, amire kérlek, a következő: palotámnak a báltermét pirkadattól éjfélig meg kell töltenetek színültig valamivel, akármivel. Akinek ez sikerül, az kapja meg a koronámat és a királyságomat. Kezdjed te, kedves legidősebb fiam.

A legidősebb fiú gondolkozott, s mivel a környéken jó sok homok volt, azt gondolta ki, hogy majd színültig megtölti a termet homokkal. Nosza, hozzá is látott, száz szolga lapátolta, talicskázta vele a homokot, hordták pihenés nélkül, szakadatlan dolgoztak pirkadattól éjfélig, ám hiába, a terem még csak félig sem telt meg.

A középső fiú úgy gondolta, szalmával próbálkozik, hisz aratás volt, rengeteg a szalma, hátha azzal sikerül megtöltenie a termet a padlótól a mennyezetig. Neki is száz szolga segített, hordták, hányták, vasvillázták, cipeltél a szénát, izzadtak a melegben, ám a pirkadattól éjfélig tartó kemény munka eredményeképp a terem még így is csak kétharmadáig telt meg.

A legkisebb fiú következett. Pirkadatkor leült a bálterem közepére a földre, és nem csinált semmit. Egész nap csak ült és mosolygott. A testvérei elhűlve kérdezték, hogy-mint akar így megfelelni a próbán, de ő csak nyugodtan mosolygott. Majd, amikor elérkezett az éjfél és jött a király, hogy megnézze, mit végzett a legkisebb fia, a fiú a bálterem közepén ülve elővett egy mécsest és meggyújtotta. A mécses fénye egy szempillantás alatt betöltötte a báltermet, a padlótól a mennyezetig, a legtávolabbi sarkocskába és zugba is jutott belőle.

A király szívét mérhetetlen melegség töltötte el, és így szólt:

– Fiam, látom, hogy nemcsak okos vagy, hanem a szíved tele van szeretettel, alázattal és bölcsességgel. Kívánom, hogy királyságod alatt ez a Fény vezéreljen az uralkodásban. És a legkisebb fiú igazán méltó, bölcs és nemes királya lett az országnak.

Forrás: https://pompasnapok.blog.hu/2018/12/12/megtolteni_a_termet

Advent II. vasárnapja

A Világ Világosságához a betlehemi csillag fénye vezette a három királyokat. Ebből a karácsonyi fényből elcsenünk egy kis lángocskát az adventi koszorú második gyertyájára, hogy mi is minél többen megtaláljuk az újszülött kisdedet családjainkban, szeretteink körében Szent Karácsony ünnepén.

Ének: „Ó jöjj, ó jöjj üdvözítő! Beteljesült már az idő. Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád!”

Túrmezei Erzsébet: Gyertya

Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit se ér.
A belén észrevenni már, hogy égett.
S én mégse dobom el mint semmiséget.
Nézem, elémbe állítom,
Majd a kezembe’ forgatom.
A cirádáit, ferdeségét,
törött voltát, sok betegségét
mind tudom már, mind ismerem.
Igénytelen, értéktelen.
Szépsége, ékessége, ára
nincs semmi. Mégse dobom el.
Félreteszem karácsonyfára.
Majd a lángjába néz szemem,
s nem lesz nekem
igénytelen, értéktelen.
Sok betegsége, ferdesége,
törött volta nem semmiség-e,
ha ott lobog az ágon,
s vezérlőm, világom,
útmutató fény Betlehem felé?
Tekintetem sugarát issza,
lelkem száll századokon vissza:

a nagy csodát csodálja újra
és megremeg belé.
Magában semmi. Félredobnám.
De ha zöld fenyőről ragyog rám,
a szívem fölviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzám.
Kezembe' forgatom, nézegetem,
s valami egyre azt súgja nekem,
hogy ez a kis gyertya az életem.
Görbe, törött, beteg.
Valami, amit senki nem keres,
mert észrevenni nem is érdemes.
Végig élni se volna érdemes,
ha nem lenne karácsony…
ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
karácsonyesti csodálatos fákon…
ha Betlehem felé utat mutatva,
nem ragyoghatna, nem világolhatna,
végig élni se volna érdemes.

De van karácsony, s én úgy szeretem
kis gyertyaéletem.
Ameddig karácsonyra vártam,
értelmét, célját soká nem találtam.

Míg egy szép angyalénekes,
halk estén Betlehembe értem,
s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
Most már tudom, miért is élek
ezen a nagy sötét világon:
hogy világítson kicsi gyertyalángom
előre, Betlehem felé
és megváltatlan, Megváltóra váró,
sok emberszív dobbanjon meg belé."

Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit se ér.
De ha zöld fenyőről ragyog rád,
a szíved felviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzád.

Ének:

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már két kis gyertyaláng!
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi gyertyagyújtás

Énekek:

Várj és ne félj https://www.youtube.com/watch?v=6E9pR7AjaBI

Gyújts éjszakánkba fényt https://www.youtube.com/watch?v=PW-_EY8c5S8

Mesélő:

Volt egyszer egy kicsi város,
Magas hegyekkel határos.
Názáret volt annak neve,
Egy szelíd Szűz lakott benne.
Mária, mert így nevezték,
Imában tölt reggelt-estét.
Egyszer, amint éppen
csendben imádkozik,
Ím, belibben egy suhogó fényes angyal
örömteli égi hanggal:

Gábriel:

Földnek-égnek csillaga, üdvözlégy Mária,
lelked tiszta, hófehér, senki hozzád föl nem ér.
Rád hasonló senki nincs, a te életed drága kincs.

Mária: Üdvözleted mit jelent?

Gábriel: Rád tekintett Istened!

Mária: Szívem erre megremeg.

Gábriel:

Örömhír zeng most feléd: Messiás a földre lép!
Édesanyja ím, te légy!
Fiad fog majd születni,
Jézusnak fogod Őt hívni.
Dávid trónját foglalja el,
és uralma nem múlik el!

Mária: Hogyan lehetséges mindez?

Gábriel: A Szentlélek ereje által.

Mária: Íme az Úr szolgálója, legyen, ahogy igéd mondja!

Mesélő:

Azokban a napokban útnak indult Mária,
útja vitte hegyek közé, Júda városába.
Rokonát ment látogatni Zakariás házába,
hogy segítsen Erzsébetnek, ki várandós kismama.
Ahogy oda megérkezett,
köszöntötte Erzsébetet.
Köszöntése szavára Erzsébet méhében
felujjongott a magzat, s ő eltelt Szentlélekkel.
Hangosan felkiáltott:

Erzsébet:

Áldott vagy te az asszonyok között,
és áldott a te méhednek gyümölcse!
De hogyan történhet az,
hogy az én Uramnak anyja jön hozzám?
Mert íme, amint fülemben
felhangzott köszöntésed szava,
felujjongott a magzat a méhemben.
És boldog vagy te, aki hittél,
mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neked!

Mesélő: Mária erre dalra fakadt: https://www.youtube.com/watch?v=cqIhWQOiSpU

Magasztalja lelkem az én Uramat,
örvendezve élek szárnyai alatt,
szolgálója lettem, lepillantott rám,
alázattal zengi dicséretét szám.

Ami velem történt, nem volt soha még,
boldognak mond engem minden
nemzedék,
nagyot művelt rajtam hatalmas keze,
jóságában százszor szent az Ő neve.

Irgalma leárad, népünkre borul,
félelmünkre válasz, és szívünkre hull,
mindenható karja, csak egyet suhint,
s a kevélykedőket széjjel szórja mind.

Letöri a gőgöst képzelt magasán,
alázatos hívét áldja trónusán,
éhezőknek étket tele kézzel ád,
de a gazdagoktól zárja kapuját.

Igazak dolgára örök gondja van,
szívén hordja népét nagy irgalmasan,
atyáinkhoz szólott évezreken át,
benne bízó népe ismerte szavát.

Dicsőség az Úrnak, áldjuk az Atyát,
Fiút és a Lelket századokon át!
tudom, hogy mit adtál: töviskoronát,
áldott légy ma érte, s minden koron át!

Mesélő: Ezután Mária Erzsébetnél maradt három hónapig,
majd hazatért Názáretbe,
és boldogan várta gyermeke születését.

Ima adventi gyertyagyújtáskor - Az ünnep fénye (Sharon Hudnell)

- E legszentebb időszak Ura, Kérünk, áldd meg mindazokat, akik ma összegyűltek, hogy meggyújtsák az adventi gyertyákat.

- Ahogy a remény fényével világítjuk be ezt az időszakot, add, hogy emlékezzünk azokra, akik hittel várták a Messiást.

- Ahogy a béke fényével világítjuk be ezt az időszakot, add, hogy emlékezzünk a Szűz csendes erejére, és hogy megéljük a béke üzenetét, amit Fia hozott.

- Ahogy az öröm fényével világítjuk be ezt az időszakot, add, hogy emlékezzünk a pásztorok boldogságára szenteste, és hogy magukba ihassuk, hogy ezt az örömöt a számunkra legdrágábbakkal oszthatjuk meg.

- Ahogy a szeretet fényével világítjuk be ezt az időszakot, add, hogy emlékezzünk a Gyermekre, akit gyengeségében adtak e földnek, hogy megvilágítsa számunkra a sötétet, és a legegyszerűbb parancsolatát: Szeressétek egymást!

- Ahogy most megünnepeljük az adventet, add, hogy a remény, béke, öröm és szeretet fényei ragyogjanak be minket, és úgy szórják fényüket a világban, mint a gyertya a sötét éjben.

Amen.

Ének: Ó, jöjj, ó, jöjj, Üdvözítő!

Advent

I. gyertyagyújtás

Adventet ünneplünk, és valakit várunk,
hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Bánattal, de hittel várjuk segítséged,
hogy tiszta lélekkel köszönthessünk téged.

Olvasmány Jeremiás próféta könyvéből:

Ezt mondja az Úr: Íme, eljön az idő, és valóra váltom mindazt, amit népemnek ígértem a Messiásról, akit elküldök majd a világba. Dávid nemzetségéből születik, igazságot teremt országában. Akkor az Isten népe szabadon él és biztonságban, a Megváltót pedig így szólítja: „Urunk és Üdvözítőnk!”

Ez a szentírás tanítása.

Mind: **Istennek legyen hála!**

Ének: (Kicsiny kis fényemmel…) https://www.youtube.com/watch?v=9l0tn91TU0A

Tegnap advent első vasárnapja volt, kezdetét vette a karácsonyra készülődés, az elmélyedés és a várakozás időszaka.

Az első gyertya a szeretet jelképe. Lángja megtöri a hétköznapok szürke rohanását, felébreszti bennünk a vágyakozást, hogy őszinte örömmel tudjuk várni Őt, a világ Világosságát, karácsony ünnepét.

De ne feledjük, nemcsak saját magunkkal kell törődnünk, hanem másokkal is, hisz nem lehet teljes a várakozásunk, ha nem vesszük észre, hogy körülöttünk szomorú, gondokkal küzdő, magányos emberek vannak.

Mit kell tennünk? Osszuk meg szeretetünket, örömünket másokkal is, a családunkban, az iskolában.

Add Urunk, hogy az adventi koszorún elsőként meggyújtott gyertya lángja, melegsége töltse be szíveinket, otthonainkat.

Mind: **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Add, Urunk, hogy adventi várakozásunk legyen szeretettel teljes. Teljenek békességben, örömben a karácsonyt váró napok.

Mind: **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Add Urunk, hogy felismerjük a jócselekedetek lehetőségét, és meg is tegyük azokat.

Mind: **Kérünk Téged, hallgass meg minket!**

Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk,
nehogy a pusztulás réme várjon miránk.
Élő reményünket hirdeti a gyertya,
várva várunk Téged, világ Megváltója!

Advent 1. vasárnapja

Előkészületi zene: https://www.youtube.com/watch?v=ZRu2zBdmI78 (bevonulás)

1.00-tól fokozatos halkítás 1.06-ig

Narrátor:

András után vasárnap
új dísze van a háznak,
a karácsonyt várva várod,
advent kincsét megtalálod. (KÖZÖS)

Narrátor:

Négy héttel karácsony előtt, valami nagyon fontos dolog történik.
Egy angyal kék köpenybe öltözve leszáll az égből, hogy közelebb húzódjon az emberekhez.
A legtöbb ember ezt észre sem veszi, de azok, akik jól figyelnek, meghallják a hangját.

(ANGYALKA sétál körbe, majd az 1. sort elmondja)

Advent, te szépen csengő kedves szó,
advent, te halkan szívet biztató,
advent, te mindent előkészítő,
Istennel embert összebékítő,
taníts meg hinni tisztán, csendesen,
taníts meg élni bűntől mentesen,
taníts meg arra, mindig van csoda,
mely láthatatlan: Isten szent fia.
Kérlek, segíts meg édes istenem,
velem legyél e boldog ünnepen!

Narrátor:

Tegnap kezdetét vette a karácsonyra készülődés időszaka, hiszen advent első vasárnapja volt.

Advent a várakozás időszaka.

Mint minden évben, ismét megfonjuk szeretetünk koszorúját.

Hétről hétre eggyel több gyertyát gyújtunk.

Az első gyertya a szeretet jelképe.

Szélesre tárjuk szívünk ajtaját.

Ének:

Van egy kalács - énekelve … + furulya (https://www.youtube.com/watch?v=5Lx1ATXbZH0)

Narrátor:

De ne feledjük, nemcsak saját magunkkal kell törődnünk, hanem másokkal is.

Mit kell tennünk?

Szeretetünket, örömünket osszuk meg másokkal! közös

Küszöbön van már az ünnep,

ajtót tárok – lépjen be.

Boldogságom egyre teljebb,

gyertyát gyújtok szívembe.

Hadd lobogjon fel az égig!

zene – hópihék https://www.youtube.com/watch?v=_j2Z6DdU_04

Első gyertyánk neve: Hit, erős, mint a szikla,
ha kicsi is, fénye nagy, sötét éjben szikra.

zene Gyertyagyújtás 1.20-ig https://www.youtube.com/watch?v=sNtGonT1Qrw

Kívánjuk, hogy az adventi koszorún elsőként meggyújtott gyertya lángja, melegsége töltse be szíveteket, otthonaitokat!

Szép adventet kívánunk mindenkinek!

zene: Németes adventi dalocska elvonuláshoz…

https://www.youtube.com/watch?v=tpkjlqBttyY

Advent 1. vasárnapja

Adventet ünneplünk és valakit várunk,

hogy szent kegyelmével bűntől szabaduljunk.

Bánattal, de hittel várjuk segítséged,

hogy tiszta lélekkel köszönthessünk téged.

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő,

Beteljesült már az idő.

Törd át az ég zárt ajtaját.

Vár a világ, sóvárgva rád.

Isten a Szentírás lapjain üzen:

Először Izaiás prófétán keresztül mondja. Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson meg útjaira, és így ösvényén járhassunk...

A Szentleckében Szent Pál apostol sorai adventi jófeltételeket tartalmaznak:

vessük hát le a sötétség tetteit...

Az Evangéliumban pedig Jézus az éber készenlétre figyelmeztet.

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Minden egyházi év szent kezdete advent. Amikor a várakozás is ünnep, mert biztosan tudom, hogy akit várok, eljön. Mert biztosan tudom, hogy megment. Mert biztosan tudom, hogy szeret.

Az adventi koszorú első gyertyájának piciny fénye biztatóan jelzi, hogy jó helyen keresed, Istennél keresd életed megoldását. Gyenge még a fény. Sok mindent nem láthatsz még, de az irányt már biztosan mutatja. Jöjj közelebb, indulj el jótetteid ösvényén Felé, hogy készen találjon!

Urunk, Istenünk, szomjazzuk az igazságot, a szabadságot – Várjuk eljöveteled!

Urunk, Istenünk, érintsd meg szívünket, hogy utaidat megszeressük. – Várjuk eljöveteled!

Urunk, Istenünk, alakítsd életünket akaratod szerint – Várjuk eljöveteled!

Urunk, Istenünk, add a boldog várakozás izgalmát, hogy bármikor érkezel, mindig örömmel töltsön el – Várjuk eljöveteled!

Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk, nehogy a pusztulás réme várjon miránk.

Élő reményünket hirdeti a gyertya. Várva várunk téged világ Megváltója!

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád!

Advent 2. vasárnapja

Adventet ünneplünk és valakit várunk, hogy szent kegyelmével bűntől szabaduljunk.

Bánattal, de hittel várjuk segítséged, hogy tiszta lélekkel köszönthessünk téged.

Ének:

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő,

Beteljesült már az idő.

Törd át az ég zárt ajtaját.

Vár a világ, sóvárgva rád.

Isten a Szentírás lapjain üzen:

Várjuk a Megváltót, akin az Úr lelke nyugszik, s ezért ő hoz bölcsességet, értelmet, jótanácsot, erőt, igazi tudást, és ő győz a gonoszság felet...
Szent Pál figyelmeztet: Isten teljesítette ígéretét. Fiát küldte hozzánk.
Teljesítjük-e mi keresztségi ígéretünket? Irgalmas volt az Úr mindenkihez.
Irgalmasok vagyunk-e vele együtt? Szeretetet hozott. Szeretetben élünk-e?
A szokatlanul szigorú Keresztelő János komoly megtérésre figyelmezteti az embereket, s arra, hogy ennek az ideje elérkezett. Itt a mennyek országa.
Bűnbánatot hirdet, s jelzi azt is, hogy Jézus azért jön, hogy a bűnből megtisztítsa a világot.
Ének:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Az emberiség örök problémája az irigység, a versengés, a gyűlölködés, a békétlenség és a háború. Örök vágy is él az ember lelke mélyén, békét kíván. Ehhez az embernek azonban újra és újra le kell mondania önzéséről, meg kell térnie.
Adventi koszorúnk második gyertyája a tevékeny várakozás lehetőségét mutatja.
Nem jó tétlenül várni, jól esik elébe sietni annak, akit úgy várok.
Uram, eléd akarok menni életemmel.
Uram, eléd akarok menni bocsánatkérésemmel: Sajnálom már, hogy megbántottalak Téged, és embertársaimat – Bocsáss meg, ó Uram!
Uram, eléd akarok menni a tőlem függő jóságommal: sokatérő imáimmal, figyelmességemmel, szép tetteimmel! – Tedd értékessé erőfeszítéseimet, Uram!

Uram, eléd akarok menni egységre törekvésemmel: add meg nekünk béketűrés és vigasztalás Istene, hogy egy szívvel, egy szájjal magasztaljunk téged! – Jöjj, Te élj bennünk, Jézus!
Uram, eléd akarok menni társaimra figyelő életemmel: felkarolva egymást Isten dicsőségére! – Jöjj, Te élj bennünk, Jézus!

Adventi koszorúnk második gyertyája azt is jelzi, hogy nem egyedül megyünk az Úr elé. Társaim vannak, akik ugyanúgy küszködnek, megtorpannak majd újra nekiindulnak. Kézen fogva, egymást bátorítva, néha talán rángatva- biztosan célba érünk.

Ébredez a remény és szívünk átjárja.
Mert már közelebb van váltságunk nagy napja.
Növekvő reményünk két gyertya hirdeti.
Szemünkön át lelkünk megtérésre inti.

Advent 3. vasárnapja

Mentovics Éva: Advent

Álomport hintett a tájra a tél,
fenyvesek ágain hűs szél zenél,
hófelhőt bolyhoz fenn, későn, korán,
s átsuhan didergő falvak során.

Benéz a házakba, s mit lát vajon?
Gyertyafényt, ünnepi, szép asztalon,
parázsló kályhákat, s asztal felett
számtalan imára kulcsolt kezet,

szemekben sóvárgást, hitet, reményt,
várják a Megváltót, hogy indul felénk,
s megérint vidám és bús lelkeket,
hogy átír majd haragot a szeretet.

Suttogj most te is egy csendes imát,
kérd, tisztává válhasson majd a világ!
Koldusnak, szegénynek kérj új esélyt,
fázónak meleget, sötétben fényt,

hisz parányi remény még él bennetek,
betegnek gyógyulást, szebb életet,
gyáváknak acélos, bátor szívet,
megtévedt lelkeknek igaz hitet!

Hisz várjuk a megváltást, az újabb csodát,
a szeretet, megértés szép zálogát,
mert vágyjuk, hogy béke és boldogság
töltse be világunk minden zugát!

Almási Mihályné: Adventi csendben

Adventi csend van.
Nincs hang, csak lélek-beszéd.
Adventi csendben
Lehullok, Uram eléd.
Adventi csendben
Csak hitem kis mécse ég,
Adventi csend van,
Körülöttem mély a sötét.
Adventi csend van…

Készül-e, mondd, a szíved?
Adventi csendben
Gyümölcsöt hoz-e hited?
Adventi csendben
Szunnyadsz tán? Lámpád nem ég?
Adventi csend van…
Krisztus vár éretted még.

Várfalvy Emőke: Adventi gyertyagyújtogató

Gyertek, gyertek, gyújtsunk fényt,

pici gyertyalángot,

várjuk együtt örömmel,

az eljövő karácsonyt.

1.

Első gyertyánk neve: Hit, erős, mint a szikla,

ha kicsi is, fénye nagy, sötét éjben szikra.

2.

A második gyertyaláng, a Reményért égjen,

csillag mutatja utad, bármily sötét éjben.

3.

Harmadik gyertyánk kigyúl: Öröm ragyogása,

együtt várni olyan jó a világosságra.

Új Forrás: Maradj nálam

https://www.youtube.com/watch?v=VxlECVo18gQ

Advent 3. vasárnapja

Adventet ünnepelünk és valakit várunk,

Hogy szent kegyelmével bűntől szabaduljunk.

Bánattal, de hittel várjuk segítséged,

hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

Ének:

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő,
Beteljesült már az idő.
Törd át az ég zárt ajtaját.
Vár a világ, sóvárgva rád.

Isten a Szentírás lapjain üzen:

Erősítsétek meg az elernyedt kezeket, és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg! Mondjátok a csüggedt szívűeknek... Maga az Isten jön el!

Isten üzen:

Legyetek állhatatosak, legyetek türelmesek!

Isten üzen:

Íme, elküldöm követemet szíved előtt...

Ének:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak. Karjaimba zártalak, örökre enyém vagy!

Korunk betegsége a türelmetlenség és az állhatatlanság. Minden kellene és azonnal kellene. Még az Istentől is. Értsük meg szeretettel formálni akaró figyelmeztetését. Az igazi istenismeret a türelemre és a kitartásra épül.
Adventi koszorúnk harmadik gyertyájának fénye az Istenre találás igazi örömének fénye, amely közösségeinkben, a családban, az Egyházban visszatükröződik, felerősödik.
Uram, eljöveteled reménysége fényesítse meg életünket - Jöjj el, Uram, Jézus!
Uram, eljöveteled reménysége tegyen bátorrá minket a tanúságtételre! - Jöjj el, Uram, Jézus!
Uram, eljöveteled reménysége tegyen találékonnyá minket a szeretetszolgálatban! - Jöjj el, Uram, Jézus!

Uram, eljöveteled reménysége által ismerjünk fel embertárasainkban! - Jöjj el, Uram, Jézus!

Túrmezey Erzsébet: Karácsony előtt

Legyünk egy kicsit csendben!

Födje mély csend a szíveket:

Mert a sötét, elgyötört földre

Karácsony közeleg.

Jó, ha most lelkünk messze hagyja

A hajsza. Lárma, mind.

Ne siessünk hangos utakra!

Karácsony lesz megint.

Kezem a jászol előtt szépen

Imára kulcsolom.

Nyomorúságom, szegénységem

Mind elpanaszolom.

Szívem kitárom: Kérlek, add meg,

Ami nincsen nekem!

Csodáddal, csodálatos Gyermek,

Takard be életem!

Hadd legyen szívünk boldog csöndje.

Imádattal tele.

Újra leszáll a sötét földre

Karácsony éjjele

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássunk,

Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.

E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,

Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket!

Adventi vasárnap

Egy gyerek égő gyertyával a kezében elmondja a következő verset:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.

Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.

Örömmel és hittel várjuk segítséged

Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged.

Ének:

Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő, beteljesült már az idő,

Törd át, az ég zárt ajtaját, vár a világ, sóvárgva Rád.

Egy kisebb gyermek, verset mond:

Ó, sátán, te minden gonoszság lelke,

Emberi boldogság tönkretevője.

Istennek, embernek rosszakarója,

Vereségednek közelít már napja.

Olvasmány Mózes első könyvéből

A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Úristen teremtett. Ezt mondta az asszonynak: "Valóban mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról?"

Az asszony így válaszolt a kígyónak: "A kert fáinak gyümölcséből ehetünk. Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcséről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsétek, nehogy meghaljatok."

Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: "Semmi esetre sem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az Isten, aki jól ismeri a jót és a rosszat."

Az asszony látta, hogy a fa élvezhető, tekintetre szép, és csábít a tudás megszerzésére. Vett tehát gyümölcséből, megette, adott férjének, aki vele volt, és az is evett belőle.

A bűn elkövetése után elrejtőztek az Édenkert fái között. De az Úristen hívta az embert és így szólt hozzá: "Hol vagy?"

Ő így válaszolt: "Hallottam lépteidet a kertben, s féltem, mert mezítelen vagyok, tehát elrejtőztem."

De Isten így szólt: "Ki adta tudtodra, hogy mezítelen vagy? Talán ettél a fáról, amelyről megtiltottam, hogy egyél?"

Az ember így válaszolt: "Az asszony, akit mellém rendeltél, ő adott nekem a fáról, azért ettem."

Az Úristen megkérdezte az asszonyt: "Mit tettél?" Az asszony így felelt: "A kígyó vezetett félre, azért ettem."

Az Úristen így szólt a kígyóhoz: "Mivel ezt tetted, átkozott leszel minden állat és a mező vadja között. Hasadon csúszol, és a föld porát eszed életed minden napján. Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát mardosod."

Ez az Isten igéje.

Egy gyermek mondja a következő verset, közben meggyújtják az első gyertyát:

Adamis Anna

Arra születtem

Arra születtem, hogy kisgyerek legyek,
S anyám mellett lassan játsszam az éveket.
Arra születtem, hogy felnőtt is legyek,
S megértsem a szóból azt, amit lehet.
S végül arra jöttem én a világra,
Hogy elhiggyem azt, hogy nem vagyok hiába.

Arra születtem, hogy megszeressenek,

S megszeressem én is azt, akit lehet.
Arra születtem, hogy boldog is legyek,
S tovább adjam egyszer az életemet.
S végül arra jöttem én a világra,
Hogy belehalnom se kelljen hiába.

Kicsik körbejárják a gyertyát:

Ének:

Ég a gyertya ég, el ne aludjék, A szívünkből a szeretet ki ne aludjék.

Nagyok éneke:

Adventi hírnök friss fenyőág,

Lobog az első gyertyaláng

Karácsonyt várva lázban a föld,

Isteni gyermeket köszönt.

Ujjong a szívünk, dalra gyúl,

Nincs már messze az Úr!

Egy kisebb gyermek, verset mond:

Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk,

Nehogy a pusztulás réme várjon miránk.

Élő reménységünk hirdeti a gyertya,

Várva várunk Téged, világ Megváltója!

Énekre az oltárhoz vonulnak:

Mint forró sóhaj, elhaló bús jaj, kél halk énekünk,

Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Istenünk

Adventi vasárnap

Egy gyerek égő gyertyával a kezében elmondja a következő verset:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.

Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.

Örömmel és hittel várjuk segítséged

Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged

Ének:

Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő, beteljesült már az idő,

Törd át, az ég zárt ajtaját, vár a világ, sóvárgva Rád.

Egy gyermek elmondja a következő verset:

Virrad, erősödik a reménynek fénye,

Ebben erősít meg a próféták beszéde.

Izajás szava is e reményt élteti,

Mikor az új élet hajnalát hirdeti.

Hallgassuk meg Isten igéjét:

Olvasmány Izajás próféta könyvéből. (9, 1.2: 5-6)

A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azoknak világosság támad. Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik.

Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő vállára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme. Messzire kiterjed majd uralma, és a békének nem lesz vége. Ezt teszi a Seregek Urának féltő szeretete.

Ez az Isten igéje.

Egy gyermek a következő verset mondja, közben meggyújtják a második gyertyát.

Baja Mihály

Adventben

Körültünk néma, vak sötétség,
Gyűlölség átka a szívekben,
Fogytán a kenyerünk a kasban,
Szűkölködünk a lelkiekben.

Oh balzsamosztó jobb kezével
Ennyi fájó sebet ki köt be?

Ki gyújt nekünk fényt e homályban
Vagy benne járjunk mindörökre?

Te vagy Uram, a mi Királyunk!
Kelj fel a mi segítségünkre,
Kezünket összetéve kérünk:
Adj vidulást beteg szívünkbe.

Küldj Valakit a te nevedben,
Rá milliók ím, várva várnak,
Kit prófétáltál az atyákban:
Küldj Szabadítót a világnak.

Kicsik körbejárják a koszorút:

Ének:

Ég a gyertya ég, el ne aludjék,
Szíveinkből a szeretet, ki ne aludjék!

Ég a gyertya ég, fusson a sötét,
Szívünkből a rosszaság messze szaladjék!

Nagyok éneke:

Adventi hírnök: friss fenyő ág,
Lobog az első gyertya láng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyő ág,
Lobog már két kis gyertya láng!
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Egy kisebb gyermek verse:

Ébredez a remény és szívünk átjárja,
Mert már közelebb van váltságunk nagy napja.

Növekvő reményünk két gyertya hirdeti,
Szemünkön át lelkünk megtérésre inti.

Ének:

Ébredj ember, mély álmodból, megszabadulsz rabságodból.

Közelít már üdvösséged, eltörlik már minden vétked.

Közben a pap az oltárhoz vonul a ministránsokkal.

Adventi vasárnap

Egy gyerek égő gyertyával a kezében elmondja a következő verset:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítséged
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged.

Ének: https://nepenekgyujtemeny.keesz.hu/az-uristen-adam-atyanknak

Az Úristen Ádám atyánknak,
kegyes vigasztalásnak,
Megígérte jövetelét
a Messiásnak.

És az álnok kígyónak mondta,
a szép paradicsomba.
Megtöri majd kevély fejed
egy asszony magva.

Egy kisebb gyerek verset mond:

Szörnyű terhünk a bűn, bántja a lelket,

Bűnnel terhelt lélek hiú reményt kerget.

Bizalmunk csak te vagy, Jóságos Istenünk,

Szövetséget ígérsz, hogyha hozzád térünk.

Hallgassuk meg Isten igéjét:

Olvasmány Jeremiás próféta könyvéből: (31, 31-34)

Íme, jönnek napok, - mondja az Úr, - amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Júda házával. Nem olyan szövetséget, amilyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor megfogtam kezüket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéről; azt a szövetséget ugyanis megszegték, pedig Uruk voltam, - mondja az Úr.

Ez lesz az a szövetség, amelyet Izrael házával kötök, ha elérkeznek azok a napok, - mondja az Úr: - törvényemet a bensejükbe adom, és a szívükre írom. Istenük leszek, ők, pedig az én népem lesznek.

Nem fogja többé így tanítani egyik a másikat, senki a testvérét: „ Ismerjétek meg az Urat!" Mert mindnyájan ismerni fognak engem, a legkisebbtől a legnagyobbig, - mondja az Úr, - mivel megbocsátom bűnüket, és vétkükre nem emlékezem többé." Ez az Isten igéje.

Egy nagyobb gyermek verset mond:

Reményik Sándor: Ne próbálj!

Engem gyengébbnek faragtál ki,
Hogysem próbáidat
Állhatnám, Uramisten
Dícsérve Téged rendületlenül.
Azért így könyörgök Hozzád:
Ne próbálj engemet!

Tudom, hogy vannak választottjaid,
Akiket szentté finomít a bánat,
Akiket hőssé edz a szenvedés,
Akik áldják és magasztalják
Süvöltő ostorod,
Mert minden csapás nyereség nekik.

Nem én, nem én!
Én igazabbá, emberebbé
Nem tisztulok sötét eged alatt.
Engem csak torzzá teszel és fonákká,
Engem csak összetörsz,
De szobrot szenvedéssel
Mégsem faragsz belőlem, Istenem.
Nekem kék szemed derült ege kell,
Örök mosolyod aranykupolája,
Őszi erdőkben halk lélekzeted:
Hogy kinyíljék szívem,
Szépségben s szeretetben - másokért,
Hogy ne kerengjek, mint a kerge állat
Veszett irammal, öntudatlanul
Önzésem és nyomorúságom
Őrült köreiben.
Ha azt akarod, hogy dicsérjelek
Szárnyaló énekkel, én Istenem:
Adj enyhülést, ne próbálj engemet!

Közben egy gyermek meggyújtja a harmadik gyertyát.

Kicsik körbejárva énekelnek:

Ég a gyertya ég, el ne aludjék, Szíveinkből a szeretet, ki ne aludjék!
Ég a gyertya ég, fusson a sötét, Szívünkből a rosszaság messze szaladjék!
Ég a gyertya ég, nő a fényesség, Sötét földhöz a fényes ég, egyre közelébb!

Nagyok éneke:

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog az első gyertyaláng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már két kis gyertyaláng!
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már három gyertyaláng!
Múlnak az évek, életünk száll
De utunk végén Jézus vár!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Egy kisebb gyermek, verset mond:

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,

Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.

E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,

Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Ének:

Harmatozzatok, égi magasok,

Téged vár epedve, a halandók lelke,

Jöjj el édes Üdvözítőnk.

Közben a pap a ministránsokkal az oltárhoz vonul.

Adventi vasárnap

Egy gyerek égő gyertyával a kezében elmondja a következő verset:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítséged
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged.

Ének:

Ó, fényességes szép hajnal, kit így köszöntött az angyal,
Üdvözlégy teljes malaszttal.
Dicsőséges Szűz Mária, atyaistennek szép lánya.
És Szentlélek mátkája.

Egy kisebb gyerek verset mond:

Sietve közeleg Isten ígérete,
Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte.
Mária lesz Jézus, a nagy vendég anyja,
Tiszta lelkünk legyen Jézus lakása.

Hallgassuk meg Isten igéjét:

Evangélium Szent Lukács könyvéből. (1,26-37)

Abban az időben Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába, egy szűzhöz, aki jegyese volt egy férfinak, a Dávid házából való Józsefnek. A szűz neve Mária volt.

Az angyal belépett hozzá, és így szólt: Üdvözlégy kegyelemmel teljes! Az Úr veled van! Áldottabb vagy te minden asszonynál. Ennek hallatára Mária zavarba jött és gondolkodóba esett, hogy micsoda köszöntés ez.

Az angyal azonban folytatta: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. Mert íme gyermeket fogansz méhedben, és fiút szülsz, és Jézusnak fogod őt nevezni. Nagy lesz ő: a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úristen neki adja atyjának Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házán mindörökké; és uralmának nem lesz vége.

Ezek az evangélium igéi.

Egy nagyobb gyermek, verset mond:

Ady Endre:

Az Úr érkezése

Mikor elhagytak,
Mikor lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép tüzes nappalon,
De háborús éjjel.

És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjúságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.

Kicsik körbejárva éneklik:

Ég a gyertya ég, el ne aludjék, Szíveinkből a szeretet, ki ne aludjék!

Ég a gyertya ég, fusson a sötét, Szívünkből a rosszaság messze szaladjék!

Ég a gyertya ég, nő a fényesség / Sötét földhöz a fényes ég, egyre közelébb

Ég a gyertya ég, az adventi négy, / Azt lobogják, azt hirdetik Jézus üdvözlégy!"

Nagyok éneke:

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog az első gyertyaláng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már két kis gyertyaláng!
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már három gyertyaláng!
Múlnak az évek, életünk száll
De utunk végén Jézus vár!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog már négy kis gyertyaláng!
Azt mondja Jézus, visszajön még,
Újjá lesz akkor föld és ég!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Egy kisebb gyermek, verset mond:

Sietve közeleg Isten ígérete

Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte

Mária lesz Jézus, a nagy vendég anyja,

Tiszta lelkünk legyen Jézus lakása.

Ének: /orgonával/ https://www.youtube.com/watch?v=oIrpWp8Dmog

Mária kis hajlékában, Názáretnek városában,

Istenhez fohászkodik és buzgón imádkozik.

Imádkozik, s ím elébe, Gábor angyal odalépe,

Isten titkát jelenti, é a szüzet köszönti.

Közben a pap a ministránsokkal az oltárhoz vonul.

ADVENT

Bevonulás:

Az Úr útját készítse, mind az egész világ,

Hozzátok küldi Isten megváltó szent Fiát.

Jön Dávid háza fénye, Az ősök várt reménye.

Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő.

A gyertyák felhelyezése:

Léleknyílásnak ünnepe van ma…

Csillagfények jelzik…

Isten szerelme végtelen…

Az Úr közel…

Ének:

Örvendj választott népe, jön az örök Király,
Pálmádat hintsd elébe, Térdelj lábainál.
Az Isten Őt ígérte, zengjen hozsanna érte!
Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő!

Advent első vasárnapja van. Az advent szó jelentése: Úrjövet. Jelenti a várakozást, a felkészülést az Úr kegyelemhozó eljövetelére.

Szent Ágoston így ír erről:

„E napokban tegyünk több jót! Minden haragot és gyűlöletet, mint a Sátán mérgét, vessük ki szívünkből. Amennyire lehet, Isten segítségével tisztítsuk meg testünket és lelkünket, hogy az égi vendéglátó semmi kivetnivaló szennyet, rothadást, takargatott piszkot ne találjon bennünk.

Éljünk mindenkivel békességben: akiről tudjuk, hogy haragot tart, azt próbáljuk meg kibékíteni. Ha ezt Krisztus segítségével megtesszük, most nyugodt lelkiismerettel közeledhetünk az Úr oltárához, és örömmel léphetünk be az eljövendő boldogságba.”

Gyerek:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.

Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.

Örömmel és hittel várjuk segítséged

Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Advent van. Várunk Valakit.

Tudjuk, hogy nem hiába várunk, hisz Isten soha nem hagyta cserben az embereket. Az ószövetség korában, a megpróbáltatások idején, a reménytelenség éjszakájában is mindig küldött feléjük egy-egy fénysugarat, hogy reménység szülessen a szívükben. A Megváltó eljövetelét próféták hirdették. Egész életük várakozás volt.

Mi is várunk valakit és fontos, hogy tudatosan vegyünk részt a várakozásban. Ne feledjük, hogy Isten hozzánk is irgalmas, a mi életünket is formálja, megadja számunkra a reménységet.

Árnyékok, sötétségek vesznek körül bennünket. Nyugtalanul és aggódva nézünk a holnapok elé. Kérjük Őt, indítson el bennünket is a karácsonyi örömök felé. Higgyünk abban, hogy lehet az életünk sokkal boldogabb. Hogy le tudjuk rázni magunkról a tehetetlenség és a közöny bilincseit.

Bízzuk rá magunkat Istenre. Bízzunk abban, hogy akit elhív, azt Ő viszi, akit kiválaszt, azt erősen tartja, aki előtt reménységet gyújt, azt nem engedi eltévedni.

A hét minden napján gondoljunk arra, hogy csak úgy várakozhatunk méltóképpen, ha egy kicsit jobban magunkba nézünk, felismerjük hibáinkat, megtisztítjuk lelkünket. Isten elindult felénk, induljunk el mi is. Bűnbánattal, jócselekedetekkel várjuk a kis Jézust: az emberré vált Istent

Első gyertya meggyújtása

Vers:

Kozma László: Az első gyertya

Meggyújtottuk az első gyertyát-
Ragyog a szeretet-titok.
Az életeden úgy dereng át
Van még egy teljes hónapod

A tetteidben ami jó van,
Gyűjtsél össze gondolatot.
Szíved a gyertyafénybe lobban,
Van még egy teljes hónapod.

És árnya nincs ennek a fénynek
Lángol a szeretet-titok
Mit viszel a karácsony éjbe?
Van még egy teljes hónapod

Ének: Adventi hírnök 1. versszak…

Gyerek: Sátán, te minden gonoszság lelke,

Emberi boldogság tönkre tevője.

Istennek, embernek rosszakarója,

Vereségednek közelít már napja.

Gyerek: Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk,

Nehogy a pusztulás réme várjon miránk.

Élő reménységünk hirdeti a gyertya,

Várva várunk Téged, világ Megváltója!

Szóló ének: Megépült Dávid háza., az üdvösség közel,

Izrael Messiása, Jézus Krisztus jövel.

Kik régtől látni vágytak, atyáknak, prófétáknak,

Reménylett csillaga, lépj hajlékomba ma.

Közös: Ne várjatok már másra, sóvárgó emberek,

Világnak Messiása sietve közeleg.

Hitetlenhez, pogányhoz, jön Ő és adományt hoz.

Ott álla küszöbön, fogadni mily öröm.

Hiába vársz is másra, koldus, király, s kivagy,

Szívednek Messiása, ha jó el ne riadj!

Ő Isten egyetlenje, országának felkentje,

Ne várj hát egyre még, Ő néked is elég.

Advent 2. vasárnapja

Bevonulás:

Az Úr útját készítse, mind az egész világ,

Hozzátok küldi Isten megváltó szent Fiát.

Jön Dávid háza fénye, Az ősök várt reménye.

Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő.

Gyerek: Adventet ünneplünk, Valakit várunk.

Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.

Örömmel és hittel várjuk segítséged

Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Advent a várakozás ideje. De mire is várunk? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga

A teremtő Isten is testet öltsön. Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént. Várakozunk arra, Aki van.

Kérjük most Őt:

Jöjj közénk istengyermek, ments meg minket, mielőtt menthetetlenek lennénk. Hisz, ha magányosak és önzők vagyunk, ha elzárkózunk mindenkitől, ha mint a megszállottak hajszoljuk földi életünk boldogságát, akkor teljes boldogtalanságba fulladhatunk. Engedd, hogy lebontsuk a magunk épített falakat, melyeket, Közéd és közénk, és szeretteink, barátaink, ismerőseink közé emeltünk.

Add, hogy a Veled és az egymással való találkozás ne versengés legyen a másik kegyeiért, jóindulatáért, hanem meghitt, békés egyedülálló pillanat az életünkben. Hisz egyedül a te szeretetednek van meg az ereje, hogy a mindennapi találkozások ne szürküljenek el, hogy meghitt összeszokottság ne tompuljon megszokássá.

Sokszor, mintha sivatagban élnénk. A sivatag nem csupán kietlen vidék, hanem a lelki elszürkülés, az értelmetlenné vált élet szimbóluma is. Meg a próbatétel helye. A sivatagban az ember vágyakozik: egy jó szóra, az igazságra., a Forrásra. Egyedül érezzük magunkat, kiszolgáltatottak vagyunk. Döbbents rá bennünket, hogy Te vagy a Forrás.

Te vagy a Kút, Te vagy a kútban lévő Víz. Egyedül csak Te tudod csillapítani lelkünk szomjúságát. Nálad tanuljuk meg, hogy az tesz bennünket gazdaggá, ha áldozatot hozunk, hogy embertársainkat és dolgainkat a rájuk fordított idő teszi értékessé, hogy a szeretet szertartásai megszentelik az időt. És hogy a szeretet örök, örökké megmarad.

Mentes Mihály: Várunk Valakit

Várunk valakit, kicsinyek, nagyok,
Fekete égre fényes csillagot,
Ködös éjjelre hajnal bíborát,
Aranyserlegbe az öröm borát.

Várunk valakit: gyermeket a gyermek,
Gyermeket a nagyok, kik gyermekké
lesznek.
Valakit, aki az égre a hajnal,
Aki az égen Nap, tűz-sugarakkal.

Aki serlegünkben az öröm bora,
Akit nem un meg a lelkünk soha,
Várunk valakit, várunk néma vággyal,
Akit még nem várt soha senki.

Akiről tudjuk (írva vagyon róla),
Bölcsője jászol, szegény rajt' a pólya,
És lelkünk, szívünk érte eped…
Várunk egy Gyermeket…

Gyerek: Virrad, erősödik a reménynek fénye,

Ebben erősít meg a próféták beszéde.

Izajás szava is e reményt élteti,

Mikor az új élet hajnalát hirdeti.

A 2. gyertya meggyújtása

Adventi hírnök 1-2 versszak…

Gyerek:

Ébredez a remény és szívünk átjárja,

Mert már közelebb van váltságunk nagy napja.

Növekvő reményünk két gyertya hirdeti,

Szemünkön át lelkünk megtérésre inti.

Szóló ének: Megépült Dávid háza.

Közös ének: Ne várjatok már másra…

A 3. gyertya meggyújtása

Adventi hírnök 3 versszak

Gyerek:

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,

Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.

E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,

Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Szóló ének: Megépült Dávid háza.

Közös ének: Ne várjatok már másra…

Advent 3. vasárnapja

Ének: Az Úr útját készítse….

Gyerek:

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.

Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.

Örömmel és hittel várjuk segítséged

Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Advent 3. vasárnapja az öröm napja. Az öröm forrása nem más, mint az: Hogy az Úr közel van hozzánk!

Az Úr közelségének öröme bizalmat, szívbéli békét és derűt áraszt. Ezért gyújtjuk ma meg a rózsaszín gyertyát, jelezve, hogy a bánat lila árnyékában a derű világosabb színe is helyet kap.

Nem elég azonban csak a külsőt megváltoztatni, a belső változás a fontosabb. Bennünk kell az igazi örömnek megjelennie, ez kell, hogy eltöltse szívünket.

Mennyi minden választ el bennünket Istentől. A rossz szokások falként emelkednek előttünk, a helytelen szavak hegyeket alkotnak, elállják utunkat. Bűneink visszahúznak. Ezért érezzük, hogy messze van tőlünk karácsony békéje.

De szívünkben ott van a vágyakozás, hogy közeledjünk hozzá, bennünk él a békesség utáni sóvárgás. Ezért tölt el bennünket reménységgel, hogy tudjuk, hogy utat készít nekünk. El akarja venni bűneinket, ezért küld Valakit, aki a mi bűneinkért áldozza fel magát, akinek a sebeivel meggyógyulhatunk. Kérjük, hogy indítsa szívünket mély bűnbánatra, buzdítson bennünket boldog készülődésre, örvendező várakozásra, hogy az Üdvözítő születésének napját tiszta lélekkel ünnepelhessük.

Szabolcska Mihály: Adventi ének https://www.youtube.com/watch?v=no6qR38z514

Szállj, szállj magasra, szíveink reménye
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Ragyogj előttünk fénynek oszlopával:
Szent bíztatással.

Hogy jó az Isten, ráüt a viharra,
Vidám szivárványt sző a borulatra;
Igéje napfény, az ragyog felettünk,
Mit félne lelkünk?

Óh jó az Isten, a mi sziklavárunk,
Nem tart soká már bűnben bujdosásunk.
Az ígéretnek földjéhez érkezünk,
Jézus az nekünk.

Õ lesz a váltság élet-birodalma;
Változz' örömre szívünk aggodalma.
Az elhagyottnak lesz már pártfogója,
Oltalmazója!

S lesz, lesz hitünknek diadalma, teljes,
Atyánk az Isten, irgalmas, kegyelmes,
A szeretetnek fényes napja jő fel
Üdvözítőnkkel!

Szállj hát magasra, szíveink reménye,
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Elsírni könnyünk' édes örömünkben,
Szeretetünkben!*Gyerek:*

Szörnyű terhünk a bűn, bénítja a lelket,
Bűnnel terhelt lélek hiú reményt kerget.
Bizalmunk csak te vagy, Jóságos Istenünk,
Szövetséget ígérsz, hogyha hozzád térünk.

4. Adventi vasárnap

Az Úr útját készítse…

Gyerek:

Adventet ünneplünk, Valakire várunk,
Hogy szent kegyelmével, bűntől szabaduljunk.
Bánattal, de hittel várjuk segítséged,
Hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

Advent utolsó vasárnapja Máriát a „kegyelemmel teljest" állítja elénk követendő példaként. Mária, akit Isten különleges kegyelme az összes teremtmény fölé magasított és ő mégis úgy élt, mint egy egyszerű názáreti asszony. Ezek között a szürkének látszó keretek között élte csodálatosan Istenbe merült és Istennek szentelt életét. Végtelen bizalommal mondott igent Isten tervére. Nem értett mindent, mégis hitt. Ez a magatartása hősies és vonzó példája minden adventi keresztény várakozásnak. Bár váratlanul érte az angyali üdvözlet, utána sem tett mást, mint addigi életébe. Hitt, remélt és szeretett. Forduljunk mi is ilyen határtalan bizalommal Isten felé.

A Szűzanya méhében hordozta a Világ Megváltóját. Mi a lelkünkben hordozzuk. Ha szavát elfogadjuk, kegyelmével közreműködve akaratát teljesítjük, valóban eljön hozzánk karácsony békéje, öröme, szeretete. Mondjuk ki mi is az igent Máriával. Akkor is, ha ez nem mindig könnyű. Akkor is, ha nem látjuk világosan a célt, vagy, ha ez a cél még nagyon távolinak tűnik

Már csak pár nap választ el bennünket karácsonytól. A szent estén a puha simogató fény – adventi készületünk gyümölcseként – valamennyiünk lelkéig elérhet. Boruljunk le a szalmás jászol előtt, engedjük, hogy gyógyítgassa lelkünket a kétezredes szeretetnek, békességnek aranysugára, a mi szívünkben is megszületni vágyó Gyermek.

Adamis Anna:

Arra születtem,
hogy kisgyerek legyek,
anyám mellett játsszam hosszú éveket,
arra születtem, hogy felnőtt is legyek,
megértsem a szóból azt, amit lehet,
s végül arra jöttem és e világra,
hogy hinni tudjam: nem vagyok hiába.
Arra születtem, hogy megszeressenek,
s megszeressem én is azt, akit lehet,
arra születtem, hogy boldog is legyek,
s továbbadjam egyszer az életemet,
s végül arra jöttem én e világra,
hogy belehalnom se kelljen hiába.

Gyerek:

Sietve közeleg Isten ígérete
Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte
Mária lesz Jézus, a nagy vendég anyja,
Tiszta lelkünk legyen Jézus lakása.

A 4. gyertya meggyújtása

Ének: Adventi hírnök 4 versszak

Gyerek:

Készületre bíztat a 4. gyertya,

Gyúljon fel lelkünkben a kegyelem lángja.

Lelkünk legyen Jézus, kis betlehem néked,

Hogy igaz karácsonyt ünnepeljünk véled.

Szóló: Megépült Dávid háza

Közös: Ne várjatok már másra

Advent 1. vasárnapja

Ének: https://www.kottacsere.hu/?wpfb_dl=1060

Mint forró sóhaj, elhaló bús jaj, kél halk énekünk,

Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Istenünk!

Az ember személyes tapasztalata, hogy az élet tele van nehézségekkel. Küszködünk a körülményeinkkel: környezetünkkel, betegségeinkkel, önmagunkkal. Küszködünk mindig újabb és be nem tölthető vágyainkkal. Néha talán sikerül lepleznünk, de belül egyre kínzóbban érezzük: nyomorúságunk sötétjében járunk, és szabadulásra, hajnalra várunk.

Ének: https://www.youtube.com/watch?v=o7sIeOfhCTY

Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Istenünk…

Valaki jöjjön, valaki kell, valaki szomjunk oltsa már el

Valaki jöjjön, valaki mentsen, valaki fényes szent csodát teremtsen!

Ének, gyertyagyújtás:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak,

Karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Minden egyházi év szent kezdete Advent. Amikor a várakozás is ünnep, mert biztosan tudom, hogy akit várok, eljön. Mert biztosan tudom, hogy megment, mert biztosan tudom, hogy szeret.

Ének:

Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Istenünk!

Üzen az Isten:

…azokban a napokban, abban az időben igaz sarjat sarjasztok… aki az övé, megszabadul, biztonságban él…

Ének:

A bűn úr most is, gyötör is, foszt is, sír a jó feléd…

Üzen az Isten:

Nézzetek fel, emeljétek fel fejeteket! Mert elérkezett megváltástok ideje…

Ének:

Mikor jössz végre kitűzni égre győzelmed jelét?!

Üzen az Isten:

Vigyázzatok, nehogy elnehezedjék szívetek a mámorban, a tobzódásban, meg az élet gondjaiban…

Virrasszatok hát és imádkozzatok!

Ének:

Jöjj a bűn éget, jöjj várunk téged, Jézus, Istenünk,

Isteni Gyermek, ó, hozz kegyelmet, hozz békét nekünk!

Virrasszatok hát és imádkozzatok!

Az adventi koszorú első gyertyájának piciny kis fénye biztatóan jelzi: jó helyen keresed, Istennél keresd életed megoldását. Gyenge még a fény, sok mindent nem láthatsz még, de az irányt már biztosan mutatja. Jöjj közelebb, hogy megismerd…szólítsd meg, beszélgess vele

Isteni Gyermek, ó, hozz kegyelmet, hozz békét nekünk!

Advent 2. vasárnapja

Az advent első gyertyájának fénye biztatóan jelzi: jó helyen keresed, Istennél keresd életed megoldását, a boldogságod. Gyenge még a fény, sok mindent nem láthatsz még, de az irányt már biztosan mutatja…

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd Istenem, kezedbe életem…

Túrmezei Erzsébet: Karácsony előtt

Legyünk egy kicsit csendben! Födje
Mély csend a szíveket:
Mert a sötét elgyötört földre
Karácsony közeleg.
Jó, ha most lelkünk messze hagyja
A hajsza, lárma, mind.
Ne siessünk hangos utakra!
Karácsony lesz megint.

Ének:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Isten üzen: megkezdte bennetek a jót…

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd Istenem, kezedbe életem…

Isten üzen: Készítsétek az Úr útját…

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd Istenem, kezedbe életem…

Adventi koszorúnk második gyertyája a tevékeny várakozás lehetőségét mutatja.

Nem jó tétlenül várni. Jól esik elébe sietnem annak, akit úgy várok, aki megment, aki úgy szeret, akit én is – most már tudom – szeretek. Uram, eléd akarok menni életemmel.

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd Istenem, kezedbe életem…

Uram, eléd akarok menni bocsánatkérésemmel: sajnálom már, hogy megbántottalak, téged és embertársaimat…- Ó vedd Istenem kezedbe életem

Uram, eléd akarok menni a tőlem függő jóságommal: sokatérő imámmal, figyelmességemmel, szép tetteimmel …- Ó vedd Istenem kezedbe életem

Adventi koszorúnk második gyertyája azt is jelzi, hogy nem egyedül megyünk az Úr elé. Társaim vannak, akik ugyanúgy küszködnek, megtorpannak majd újra nekiindulnak. Kézen fogva, egymást bátorítva, néha talán rángatva – biztosan célba érünk.

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd Istenem, kezedbe életem

Advent 3. vasárnapja

Adventi koszorúnk gyertyájának első fénye biztatóan jelzi: tudjuk már, hogy Istent keressük, Istenre vágyunk szívünk mélyén. A második gyertya fényénél már azt látjuk, hogy nem vagyunk egyedül, együtt haladunk társainkkal. És jó, hogy nem kell tétlenül várni…

Ének:

Nyújtsd ki, tárd ki rám a kezed, ó vedd, Istenem kezedbe életem…

Egyéni és közös életünkben nemegyszer letérünk az Isten útjáról. Szükségünk van üdvös figyelmeztetésre és megérdemeljük a fenyítést is. A hívő ember komolyan veszi az Úr szavát és kész a megtérésre, az Istenhez fordulásra. Tudja, hogy ennek nyomában lelkét vigasztalás, öröm tölti el. Ez adventi harmadik gyertyánk fényének öröme!

Ének:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Isten üzen:

Örülj és ujjongj egész szívedből…Veled van az Úr…az erős Szabadító…újjáéleszt szeretetével…örül majd neked…

Ének:

Jó Uram, jó Uram, megyek már boldogan…

Isten üzen:

Emberszerető jóságotokat ismerje meg mindenki!

Ének:

Jó Uram, jó Uram, megyek már boldogan….

Isten üzen:

„Amikor keresztelő János bűnbánatot hirdetett, a nép megkérdezte: Mit tegyünk?”

Ének:

Jó Uram, jó Uram, megyek már boldogan…

Sík Sándor: Tekintet nélkül

Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik-e vagy nem,

Tekintet nélkül arra, hogy látják-e vagy nem,

Tekintet nélkül arra, hogy lesz-e sikere vagy nem:

Tedd a jót!

Tégy minden jót, amit megtehetsz,

Ott, ahol vagy,

Úgy, ahogy teheted,

Akkorát, amekkorát tehetsz,

De mindig, szüntelen ez legyen a programod…

Jó Uram, jó Uram, megyek már boldogan…

Adventi koszorúnk harmadik gyertyájának fénye az Istenre találás igazi örömének fény, amely közösségeinkben, családban, Egyházban visszatükröződik, felerősödik…

Advent 4. vasárnapja

Adventi koszorúnk három égő gyertyája egyre fényesebben jelzi: a földhöz a fényes ég egyre közelébb. Hitünkben erősödve, egymást segítve, bűnbánatban tisztulva tevékenyen várjuk az Úr jövetelét.

Ének:

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő, beteljesült már az idő

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád.

Kárász Izabella: Advent után, a Csend előtt…

Kitárja Csend a kapuját,
Beengedi rajta a Hőst,
Kit vár a megváltott világ
Adventben, karácsony előtt.

Adventben, karácsony előtt
Boldog, aki várva remél,
Vigyázva néz a napba fel,
Mert minden advent véget ér.

Mert minden advent véget ér,
Jő az, akit ígér a Csend,
Megdobban minden szív, s dicsőn,
Biztatón advent dala zeng.

Biztatón advent dala zeng,
S nem érti meg, ki zajban jár,
Csak kit magának tart a Csend,
Aki karácsonyra vár.

Aki karácsonyra vár:
Bízik, remél türelmesen,
És karácsony szent hajnalán
Jézussal az égbe megyen.

Jézussal az égbe megyen,
Örök karácsony várja őt,
S megáll boldogan, győztesen

Ének:

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak, örökre enyém vagy.

Isten üzen:

Eljön az idő, amikor Betlehemben megszületik a Messiás!

Ének:

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád

Isten üzen:

Krisztus jön, hogy vele mondhassuk: Ime, eljövök, hogy teljesítsem akaratodat!

Ének:

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád

Isten üzen:

Boldog vagy, mert hitted, hogy teljesedik mindaz,

amit az Úr mondott neked!

Ének:

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ, sóvárgva rád

Csanád Béla: Megszületik

Jézus, mély csöndben várni Rád
mily nagyszerű vágyakozás!
Köröskörül a téli fák,
s a világ csupa ragyogás.

a Titok zeng, mely eljövendő:
Megszületik a Messiás!
De hiszen eljött! S újra eljő?
Igen, hozzánk jő, újra Ő!

Mibennünk kell, hogy megszülessék,
Úr Jézus, lelkünk élete.
Széna-szalmánál jobban esnék
néki szívünknek melege.

Lakást venni bennünk szeretne
a Kegyelem, a Szeretet,
hogy számunkra is megszerezze
a boldog örök életet.

Ének:

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád.

Advent 1. vasárnapja

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől
szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítséged
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Minden advent kegyelem:
vétkem jóvá tehetem.
Minden advent vigalom:
Isten Úr a viharon!

Minden advent érkezés:
átölel egy drága kéz!
Minden advent alkalom:
győzhetsz saját magadon!

Minden advent ítélet:
így kellene - s így élek!
Minden advent remegés:
Isten felé epedés!
Minden advent ima is:
Uram, fogadj be ma is!

Meggyújtottuk az első gyertyát-
Ragyog a szeretet-titok.
Az életeden úgy dereng át
Van még egy teljes hónapod

A tetteidben, ami jó van,
Gyűjtsél össze gondolatot.
Szíved a gyertyafénybe lobban,
Van még egy teljes hónapod.

És árnya nincs ennek a fénynek
Lángol a szeretet-titok
Mit viszel a karácsony éjbe?
Van még egy teljes hónapod!

Az Úr útját készítse, mind az egész világ,
Hozzátok küldi Isten megváltó szent Fiát.
Jön Dávid háza fénye, Az ősök várt
reménye.
Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő.

Örvendj választott népe, jön az örök
Király,
Pálmádat hintsd elébe, Térdelj lábainál.
Az Isten Őt ígérte, zengjen hozsanna érte!
Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő!

Advent 2.vasárnapja

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítsége
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Várunk valakit, kicsinyek, nagyok,
Fekete égre fényes csillagot,
Ködös éjjelre hajnal bíborát,
Aranyserlegbe az öröm borát.

Várunk valakit: gyermeket a gyermek,
Gyermeket a nagyok, kik gyermekké lesznek.
Valakit, aki az égre a hajnal,
Aki az égen Nap, tűz-sugarakkal.

Aki serlegünkben az öröm bora,
Akit nem un meg a lelkünk soha,
Várunk valakit, várunk néma vággyal,
Akit még nem várt soha senki.

Akiről tudjuk (írva vagyon róla),
Bölcsője jászol, szegény rajt' a pólya,
És lelkünk, szívünk érte eped…
Várunk egy Gyermeket…

Virrad, erősödik a reménynek fénye,
Ebben erősít meg a próféták beszéde.
Izajás szava is e reményt élteti,
Mikor az új élet hajnalát hirdeti.

Ébredez a remény és szívünk átjárja
Mert már közelebb van váltságunk nagy napja.
Növekvő reményünk két gyertya hirdeti,
Szemünkön át lelkünk megtérésre inti.

Advent 3. vasárnapja

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől
szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítsége
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged!

Szállj, szállj magasra, szíveink reménye
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Ragyogj előttünk fénynek oszlopával:
Szent bíztatással.

Hogy jó az Isten, ráüt a viharra,
Vidám szivárványt szõ a borulatra;
Igéje napfény, az ragyog felettünk,
Mit félne lelkünk?

Óh jó az Isten, a mi sziklavárunk,
Nem tart soká már bűnben bujdosásunk.
Az ígéretnek földjéhez érkezünk,
Jézus az nekünk.

Ő lesz a váltság élet-birodalma;
Változz' örömre szívünk aggodalma.
Az elhagyottnak lesz már pártfogója,
Oltalmazója!

S lesz, lesz hitünknek diadalma, teljes,
Atyánk az Isten, irgalmas, kegyelmes,
A szeretetnek fényes napja jő fel
Üdvözítőnkkel!

Szállj hát magasra, szíveink reménye,
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Elsírni könnyünk' édes örömünkben,
Szeretetünkben!

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Advent 4. vasárnapja

Adventet ünneplünk, Valakire várunk,
Hogy szent kegyelmével, bűntől
szabaduljunk.
Bánattal, de hittel várjuk segítséged,
Hogy tiszta lélekkel köszönthessünk
Téged.

Kitárja Csend a kapuját,
Beengedi rajta a Hőst,
Kit vár a megváltott világ
Adventben, karácsony előtt.

Adventben, karácsony előtt
Boldog, aki várva remél,
Vigyázva néz a napba fel,
Mert minden advent véget ér.

Mert minden advent véget ér,
Jő az, akit ígér a Csend,
Megdobban minden szív, s dicsőn,
Biztatón advent dala zeng.

Biztatón advent dala zeng,
S nem érti meg, ki zajban jár,
Csak kit magának tart a Csend,
Aki karácsonyra vár.

Aki karácsonyra vár:
Bízik, remél türelmesen,
És karácsony szent hajnalán
Jézussal az égbe megyen.

Jézussal az égbe megyen,
Örök karácsony várja őt,
S megáll boldogan, győztesen
Advent után, a Csend előtt…

Készületre bíztat a negyedik gyertya,
Gyúljon fel lelkünkben a kegyelem lángja.
Lelkünk legyen Jézus, kis betlehem néked,
Hogy igaz karácsonyt ünnepeljünk véled.

Advent 1. gyertyagyújtás

Dal: Mitró Noémi - Adventi dal (youtube.com) 52 másodpercig

1. A puha hóban, csillagokban, az ünnepi foszlós kalácson, láthatatlanul ott a jel, hogy itt van újra a karácsony.

2. Melegség tölti el szívünket karácsony közeledtével. Az ünnep hangulatában a másik emberre is figyelünk, és arra gondolunk, hogy mit nyújthatnánk azoknak, akik fontosak számunkra. Ez a mi legemberibb értékünk.

Tóthárpád Ferenc: Ugye, hallod szavam?

Karácsony van! Kisjézusom,
ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!

Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!

Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
Megérthessem a világot
és az embereket!

Karácsony van, Kisjézusom!
Téged ünnepelünk.
Hit, a béke s a szeretet
legyen mindig velünk!

3. Okozzon örömet már a készülődés, őrült rohanásban, szép gondolatküldés.

4. Ha a világ zord is, szívedben a béke, hadd legyen más szívek boldog menedéke.

5. Az időd kis részét, vékony szeletkéit, osztd szét mindazoknak, akik vágyják, kérik.

6. Érjenek csak véget a túlzsúfolt napok, hadd ragyogjanak fel, ünnepi csillagok.

7. Ne hagyd a szívedet, mint rossz dobozt zárva! Hisz annyian állnak, szeretetre várva.

8. Merj adni, merj kapni, tudj csak elfogadni. S meglátod, szívedben bőven fog maradni.

9. Szeress csupán azért, jólesik szeretni. Csodás emlékeket szívben rejtegetni.

10. Az érzés darabok örök ajándékok. Szívet melengető vidító szándékok.

11. Legyen hát karácsony mindenki szívében, s ez a fény ragyogjon bennünk egész évben!
    A szeretet lángját őrizd meg szívedben, légy általa boldog, éljél tőle szebben!

12. Az ünnep elsősorban a lelkekben ragyog fel, a fényt az adventi koszorún a nyugodt békés lángú gyertya adja.

13. Adventi gyertyák ragyognak fénylő csillagként, egy, kettő, három, négy!
    Hajad lágy selymén táncol a lobogó fény.

14. Csitt! Ne szólj, csak ülj ide mellém, hiszen most szívünk beszél. Kezedet fogva a szeretet árad szét.

Effata együttes: Karácsony éjjel jöjj már (youtube.com)

Lászlóffy Aladár – Karácsonyra harangoznak

Kórusai dalba fognak
üveghangú angyaloknak,

égi sugár, téli felleg
gyermekhangon énekelnek.

Visszhangja kél a hegyeknek,
hegyeken a rengetegnek,

zeng a völgy és zeng az erdő,
mikor az ideje eljő:

karácsonyra harangoznak
a Körösnek, a Szamosnak.

15. Kérlek, ne szólj, csak ölelj míg-e láng ég! S ha kialszik mind a négy, szenteste gyúl helyettük, ünnepi fény.

16. És nem kell, csupán egyetlen ajándék, mit szívem karácsonyon úgy remél.
    Láthassam szemedben csillogni még, sokáig-e szépséges adventi gyertyafényt.

17. Ballag a szeretet a karácsonyi fényben, megáll az ajtóban csengetésre készen.
    Remélem nálad is kitárt szívre lel, a csengetésre szíved nyitottan felel.

18. Érces hangon szól a csengő, itt van a karácsony. Aranyfényű csengő csillog ringó fenyőágon.

19. Apró gyertyák fénye lobban, tündöklően fénylik. Szüleikkel a gyermekek áhítattal nézik.

20. Kis Jézuska születését ünnepeljük most meg. Ez adja a meghittségét ennek az ünnepnek.

DAL:

Effata együttes: Karácsony éjjel jöjj már (youtube.com)

Effata együttes: Fölöttünk új csillag ég (youtube.com)

Advent 1. vasárnapja

Az Úr útját készítse, mind az egész világ,

Hozzátok küldi Isten megváltó szent Fiát.

Jön Dávid háza fénye, Az ősök várt reménye

Legyen hát áldott Ő, az Úr nevében jő.

Minden advent kegyelem:
vétkem jóvá tehetem.
Minden advent vigalom:
Isten Úr a viharon!

Minden advent érkezés:
átölel egy drága kéz!
Minden advent alkalom:
győzhetsz saját magadon!

Minden advent ítélet:
így kellene - s így élek!
Minden advent remegés:
Isten felé epedés!
Minden advent ima is.
Uram, fogadj be ma is!

(Az első gyertya meggyújtása)

Meggyújtottuk az első gyertyát-
Ragyog a szeretet-titok.
Az életeden úgy dereng át
Van még egy teljes hónapod

A tetteidben ami jó van,
Gyűjtsél össze gondolatot.
Szíved a gyertyafénybe lobban,
Van még egy teljes hónapod.

És árnya nincs ennek a fénynek
Lángol a szeretet-titok
Mit viszel a karácsony éjbe?
Van még egy teljes hónapod

Ének:

Adventi hírnök friss fenyőág
Lobog az első gyertyaláng
Karácsonyt várva lázban a föld.
Isteni gyermeket köszönt
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Advent 2. vasárnapja

„E napokban tegyünk több jót! Minden haragot és gyűlöletet, mint a Sátán mérgét, vessük ki szívünkből. Amennyire lehet, Isten segítségével tisztítsuk meg testünket és lelkünket, hogy az égi vendéglátó semmi kivetnivaló szennyet, rothadást, takargatott piszkot ne találjon bennünk.

Éljünk mindenkivel békességben: akiről tudjuk, hogy haragot tart, azt próbáljuk meg kibékíteni. Ha ezt Krisztus segítségével megtesszük, most nyugodt lelkiismerettel közeledhetünk az Úr oltárához, és örömmel léphetünk be majd az eljövendő boldogságba."

(A 2. gyertya meggyújtása)

Lila színbe öltözött templomunk,
Bűnbánón imára kulcsoljuk kezünk.
Adventi koszorú gyertyái meggyúlnak,
Hirdetve világnak Megváltónk közel van.

Angyali szózat zeng: „Üdvözlégy Mária!"
Általad jön e világra Isten Szent Fia!
Jézusnak hívod majd a Lelkek Királyát,
Ki ártatlan kisdedként, íme majd közénk száll.

Reményt ad embernek időtlen időkig,
Áldozati bárány lesz tenger sok bűnünkért.
Halljuk meg mi is Jézus hívó szavát!
Megtisztult lélekkel fogadjuk az Ég Urát!

Az oltárra helyezett örökzöld koszorú
Jelezze számunkra, hogy Jézus az igaz út.
Mert Isten adta éltünk, s egykor Hozzá visszatérünk,
Az örök boldogság lehet egyetlen célunk!

Ha gyertyánk fénye is majd lankadni látszik,
Az Ő szeretettüze támaszt erőt bennünk.
Bánd hát minden bűnöd, mivel Őt megsebezted,
Mint Magdolna, könnyeddel mossad vétkedet!

A bűnbánó tiszta szív Isten ajándéka,
Szent Kegyelmének egyetlen záloga.
Egyet kér csak tőled, ha elestél, tisztulj meg!
Vár reád oly' sokat, hogy kérd: „Óh Uram, bocsáss meg!"

Ének:

Adventi hírnök friss fenyőág
Lobog már két kis gyertyaláng
Ha zörget Jézus jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl!
Nincs már messze az Úr!

Advent 2. gyertyagyújtás

https://www.youtube.com/watch?v=xH7YDM50eew

0.25-ig megvágva /fokozatosan elhalkul/

Szabó T. Anna: Az ünnep azé, aki várja /Vers/

Aki magot szór ablakába,
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?

Szárnysuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyújtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitár.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

https://www.youtube.com/watch?v=xH7YDM50eew

Karácsony ünnepén zongora feldolgozás, közös énekkel

/Eredetileg Bojtorján - Karácsony ünnepén/

Karácsony ünnepén
Mindenhol gyertya ég
Békesség jelképe
A gyertyaláng
Mindennap gyújtsatok
Gyertyákat, emberek
Égjen a gyertyaláng
Mindenhol már

Halvány kis gyertyaláng
Hol van a kék madár
Mindenki várja őt
Mért nem jön már
Sok még a gyűlölet
Éhség és szenvedés
Mikor lesz vége már
Kis gyertyaláng

Fenyőfa, sok cukor
Ajándék mindenhol
De az én szívemben
Nincs nyugalom

Ki mondja meg, nekem
Hol éljek, mit tegyek
Hogy karácsony ünnepén
Boldog legyek

Ki mondja meg, nekem
Hol éljek, mit tegyek
Hogy karácsony ünnepén
Boldog legyek

Ha remény van, minden kisebb csodává válhat. Megszelídülnek a nehézségek, felszáradnak a könnyek.

A reménnyel éled a szív ereje, feltölt. Először minket, aztán a körülöttünk lévőket. Ha már adunk is belőle, megsokszorozódik.

A remény soha nem hagy el. Ott van mindenben, minden áldott napban, a gyógyulásban, a kedves szóban, a felkelő napban, az eső utáni szivárványban. Ott van a változásra való képességben.

Aranyosi Ervin: A remény gyertyája /vers/

Bár a remény szép gyertyája
sohase aludna ki!
De ha mégis, bárcsak mindig
meggyújtaná valaki!

Elesettre, magányosra
éppúgy hullhatna a fény,
még a nehéz órákban is
érezze, hogy van remény!

Mert muszáj okot találni,
mert élni, s szeretni kell,
s aki szeret, többet tehet,
ne érje be ennyivel!

Kihűlt lelket melegíthet
egy jó szó, kedves mosoly,
mely begyógyít fájó sebet,
ennek érdekében szólj!

Kérő kezet ne taszíts el,
add, amid van, magadat!
Szeretetből bármennyit adsz,
benned egyre több marad!

Ha te élteted a reményt,
az jó érzést ad neked,
hisz a jóság visszatalál,
s boldogít a szeretet!

https://www.youtube.com/watch?v=1lvRR9ja45k

Gyújtsd meg a gyertyát vasárnap este: közös ének 1-1 versszak lehet szóló

(zenei alapra)

Gyújtsd meg a gyertyát vasárnap este
Mindenki szívét borítsa fénye
Hit, remény, szeretet, örömnek színe
Fenyőág koszorú fogadja körbe.

Először egy gyertya világít szépen
Lángja most fellobban, csillag az égen
Egy gyertya égjen hát, érezzük fényét
Keresd meg magadban legnagyobb kincsét.

Reménység, szeretet, szól a sok hangban
Lángocska melegítsd szívünk e dalban!

Gyújtsd meg a gyertyát vasárnap este
Mindenki szívét borítsa fénye
Hit, remény, szeretet, örömnek színe
Fenyőág koszorú fogadja körbe.

Gyújtsd meg a gyertyát vasárnap este
Mindenki szívét borítsa fénye
Hit, remény, szeretet, örömnek színe
Fenyőág koszorú fogadja körbe.

Eljött a vasárnap második napja
Két gyertya lángja a szívünkig ér ma

Közös:

Legyen hát karácsony mindenki szívében, s ez a fény ragyogjon bennünk egész évben!

A szeretet lángját őrizd meg szívedben, légy általa boldog, éljél tőle szebben!

Advent 3. vasárnapja

Advent 3. vasárnapja az öröm napja. Az öröm forrása nem más, mint az: Hogy az Úr közel van hozzánk!

Az Úr közelségének öröme bizalmat, szívbéli békét és derűt áraszt. Ezért gyújtjuk ma meg a rózsaszín gyertyát, jelezve, hogy a bánat lila árnyékában a derű világosabb színe is helyet kap.

Nem elég azonban csak a külsőt megváltoztatni, a belső változás a fontosabb. Bennünk kell az igazi örömnek megjelennie, ez kell, hogy eltöltse szívünket.

Mennyi minden választ el bennünket Istentől. A rossz szokások falként emelkednek előttünk, a helytelen szavak hegyeket alkotnak, elállják utunkat. Bűneink visszahúznak. Ezért érezzük, hogy messze van tőlünk karácsony békéje.

De szívünkben ott van a vágyakozás, hogy közeledjünk Hozzá, bennünk él a békesség utáni sóvárgás. Ezért tölt el bennünket reménységgel, hogy tudjuk, hogy utat készít nekünk. El akarja venni bűneinket, ezért küld Valakit, aki a mi bűneinkért áldozza fel magát, akinek a sebeivel meggyógyulhatunk. Kérjük, hogy indítsa szívünket mély bűnbánatra, buzdítson bennünket boldog készülődésre, örvendező várakozásra, hogy az Üdvözítő születésének napját tiszta lélekkel ünnepelhessük.

Adventet ünneplünk, Valakit várunk.
Hogy szent kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítséged
Urunk, Jézusunk, így köszöntünk Téged.

Szállj, szállj magasra, szíveink reménye
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Ragyogj előttünk fénynek oszlopával:
Szent bíztatással.

Hogy jó az Isten, ráüt a viharra,
Vidám szivárványt sző a borulatra;
Igéje napfény, az ragyog felettünk,
Mit félne lelkünk?

Óh jó az Isten, a mi sziklavárunk,
Nem tart soká már bűnben bujdosásunk
Az ígéretnek földjéhez érkezünk,
Jézus az nekünk.

Õ lesz a váltság élet-birodalma;
Változz' örömre szívünk aggodalma.
Az elhagyottnak lesz már pártfogója,
Oltalmazója!

S lesz, lesz hitünknek diadalma, teljes,
Atyánk az Isten, irgalmas, kegyelmes,
A szeretetnek fényes napja jő fel
Üdvözítőnkkel!

Szállj hát magasra, szíveink reménye,
Vezess el minket Jézusunk elébe,
Elsírni könnyünk' édes örömünkben,
Szeretetünkben!

(A harmadik gyertya meggyújtása)

Sietve közeleg Isten ígérete,
Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte.
Mária lesz Jézus, a nagy vendég anyja,
Tiszta lelkünk legyen Jézus lakása.

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Ének: Adventi hírnök friss fenyőág
Lobog már három gyertyaláng
Múlnak az évek, életünk száll,
de utunk végén Jézus vár!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl!
Nincs már messze az Úr!

Advent 4.vasárnapja

A Szűzanya méhében hordozta a Világ Megváltóját. Mi a lelkünkben hordozzuk. Ha szavát elfogadjuk, kegyelmével közreműködve akaratát teljesítjük, valóban eljön hozzánk karácsony békéje, öröme, szeretete. Mondjuk ki mi is az igent Máriával. akkor is, ha ez nem mindig könnyű. Akkor is, ha nem látjuk világosan a célt, vagy, ha ez a cél még nagyon távolinak tűnik. Már csak pár nap választ el bennünket karácsonytól. A szent estén a puha simogató fény – adventi készületünk gyümölcseként – valamennyiünk lelkéig elérhet. Boruljunk le a szalmás jászol előtt, engedjük, hogy gyógyítgassa lelkünket a kétezredes szeretetnek, békességnek aranysugára, a mi szívünkben is megszületni vágyó Gyermek.

Óh, add Jézusom Szíved kövessem,
Minden munkámban Lényed keressem!
Elfárad a testem, lelkem csüggeteg,
Ha távol vagy tőlem, s nem érzem kezedet.

Jöjj hát bátoríts, add Szent Kegyelmed,
Hogy minden napomat Veled tölthessem!
S míg tart az út, arról le ne térjek,
Minden vétkemért Tőled bocsánatot kérjek!

Azt mondtam egy angyalnak,
aki az év kapujánál fogadott:
adj nekem egy lámpást,
hogy biztos léptekkel
mehessek szembe a bizonytalansággal.
Ő így válaszolt:

-Indulj csak a sötétbe,
és tedd a kezed Isten kezébe.
ez jobb, mint egy lámpás,
és biztosabb, mint egy ismert út.

Sietve közeleg Isten igérete
Ezt hirdeti nekünk angyal jelenléte
Mária lesz Jézus, a nagy vendég anyja,
Tiszta lelkünk legyen Jézus lakása.

Utószó

Előfordul, hogy tanítványaink életében komoly változások okoznak nehézségeket, az anya vagy apa nélkül maradt gyermekek a felnőttek erőfeszítéseit, aggodalmait kapják a figyelem és megértés helyett. Sokszor kérdezni sincs kit, nincs kivel leülni egy jót beszélgetni…

Hamar elvész a fészek melege.

Ezért még jelentősebb a tanítók, tanárok, a pedagógusok szerepe abban, hogy milyenné is válik a jövő záloga, a GYERMEK. Milyen környezetet képzel el magának és szeretteinek a jövőre nézve? Hol és hogyan érzi jól magát, hol boldog.

Nagy felelősség a ránk bízott gyermekek világlátásának formálása, a jó út szüntelen keresése, eljutni a belső késztetésig, mikor már nélkülünk is a néha kényelmetlenebb vagy fárasztó, de helyes utat választják kis tanítványaink.

Jó egészséget és sok-sok örömet kívánunk ehhez a lélekemelő feladathoz!

Erzsi és Marcsi

Kedves Kollégák!

Szívesen vesszük az adventi műsorgyűjteménnyel kapcsolatos visszajelzéseiteket.
Ha úgy ítélitek meg, hogy jól használható anyagot sikerült összeállítanunk, és szívesen megosztanátok saját munkáitokat, a következő tanévben, akár ki is bővíthetjük a már meglévőt.

Műsor és zenei ajánlások

Feldolgozásra ajánlott művek

Dr. Teleki Béla SJ: IV. Szavalókönyv Kiadó: Betli BT, Szeged

Karácsonyi legenda - Válogatás magyar szerzők karácsonyi írásaiból Kiadó: Magyar könyvklub

Tátrai Zsuzsanna- Karácsony Molnár Erika: Jeles napok, ünnepi szokások

Az esztendő nevelő munkája keresztény szemmel a néphagyományok tükrében – Hazánk Könyvkiadó, Győr

Betlehemes és pásztorjátékok kottamelléklettel - Összegyűjtötte: Kisfalusi János

Szecsődi Leo OFM: Karácsonyi játékok Agapé Kiadó

Wass Albert: Magyar karácsony az égben

Felhasznált anyagok forrásai:

Maklári Szent István Általános Iskola – Kovácsné Kántor Erzsébet, Huszti Bernadett

Mindszenty József Római Katolikus Óvoda és Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola Budaörs: - Dr. Pandula Zoltánné, Tizedes Ágnes, Bajzek Zsoltné

A Maklári Szent István Ált.Isk. 2. osztályosai és – Szilágyiné Veres Szilvia, valamint Német Mária tanítók Bencze Mariann anyagát (2023.12.13.) dolgozták át, egészítették ki 2024-ben.

Felhasználható zenék

Kicsiny kis fényemmel: https://www.youtube.com/watch?v=9l0tn91TU0A

Bagossy Brothers Company - Az Ünnep : https://www.youtube.com/watch?v=GQ38Njg-abY

Cseh Tamás – Karácsony: https://www.youtube.com/watch?v=U3eFzFzkfEo

Effata együttes: Fölöttünk új csillag ég: https://www.youtube.com/watch?v=p_cEBW9HcZ8

Egyházi karácsonyi dalok: https://www.youtube.com/playlist?list=PLYZ5FTx0OePyuBYIiIXPwymVHmAJYvDZ3

Folkbeat Karácsony: https://www.youtube.com/watch?v=PpAdsjFQz_k

Ghymes – Mária altatója: https://www.youtube.com/watch?v=5GZNQdE3eAA

Tompos Kátya - Karácsonyi Dal: https://www.youtube.com/watch?v=HZtkOj9t2iA

Gryllus Vilmos: Szabad-e bejönni ide Betlehemmel - https://www.youtube.com/watch?v=BinL7qPPZYY

Volt idő – Keresztény dalok: https://www.youtube.com/watch?v=pgeZK0YCiKI

További ötletek

Jeleléssel Karácsonyi álom: https://www.youtube.com/watch?v=2s_cHHBid1s